

ปัญหาการเตรียมทีมประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุรัชต์ หุ่นทองกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มกราคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

บทคัดย่อ
ของ
สุรัชต์ นุ่นทองกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

มกราคม 2547

1

h 237178

สุรัชต์ หุ่นทองกุล. (2547). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม.
ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ , อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ.

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
รอบมหกรรม กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้จัดการทีม จำนวน 38 คน ผู้ฝึกสอน
จำนวน 38 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง นักกีฬา จำนวน 240 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน
รวมทั้งสิ้น 316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการฝึกซ้อมที่มีปัญหาในระดับมาก คือ นักกีฬาฝึกซ้อมไม่ตรงตามเวลา
ที่กำหนดไว้อยู่เป็นประจำ ผู้จัดการทีมร้อยละ 23.68 ผู้ฝึกสอนร้อยละ 18.42 และนักกีฬาร้อยละ
20.00 นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียน ผู้จัดการทีมร้อยละ 23.68 ผู้ฝึกสอน
ร้อยละ 15.79 และนักกีฬาร้อยละ 22.50 นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาส่วนตัว
ผู้จัดการทีมร้อยละ 21.05 ผู้ฝึกสอนร้อยละ 15.79 และนักกีฬาร้อยละ 22.50

2. ปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาในระดับมากคือ การนำเทคนิคใหม่ ๆ
มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬา ผู้จัดการทีมร้อยละ 23.68 ผู้ฝึกสอนร้อยละ 15.79 และนักกีฬา
ร้อยละ 20.00 การนำจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ระหว่างการแข่งขันกับนักกีฬา ผู้จัดการทีมร้อยละ
18.42 ผู้ฝึกสอนร้อยละ 18.42 และนักกีฬาร้อยละ 18.50 นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม
ผู้จัดการทีมร้อยละ 26.32 ผู้ฝึกสอนร้อยละ 21.05 และนักกีฬาร้อยละ 12.50

3. ปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ความ
ทันสมัยของอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ผู้จัดการทีมร้อยละ 26.31 ผู้ฝึกสอน
ร้อยละ 21.05 และนักกีฬาร้อยละ 19.00 สนามฝึกซ้อมมีห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว
แก่นักกีฬา ผู้จัดการทีมร้อยละ 23.68 ผู้ฝึกสอนร้อยละ 13.15 และนักกีฬาร้อยละ 18.50

4. ปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่มีปัญหาในระดับมาก
คือ การจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้แก่นักกีฬา ผู้จัดการทีมร้อยละ 23.68 ผู้ฝึกสอนร้อยละ
26.32 และนักกีฬาร้อยละ 23.50 การจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬา ผู้จัดการทีม
ร้อยละ 23.68 ผู้ฝึกสอนร้อยละ 26.32 และนักกีฬาร้อยละ 24.50

5. ปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบันที่มีปัญหาในระดับมากคือ การจัด
หางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาของสถาบัน ผู้จัดการทีมร้อยละ 23.69
ผู้ฝึกสอนร้อยละ 31.58 และนักกีฬาร้อยละ 24.00 การจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของนักกีฬา
เป็นกรณีพิเศษ ผู้จัดการทีมร้อยละ 23.69 ผู้ฝึกสอนร้อยละ 23.69 และนักกีฬาร้อยละ 23.00

SPORTS TEAM PREPARATION PROBLEMS OF HIGHER EDUCATION
INSTITUTES IN THE FINAL ROUND OF THE 30th UNIVERSITY GAMES

AN ABSTRACT
BY
SURAT HUNTHONGKUN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

January 2004

Surat Hunthongkun. (2004). *Sports team Preparation Problems of Higher Education Institutes in the Final Round of the 30th University Games*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Sinakharinwirot University. Adviser Committee : Assist.Prof. Samatchai Noisiri,. Mr.Thongchat Poocharoen.

The study aimed to investigate sports team preparation problems of higher education institutes in the final round of the 30th University Games. The subjects consisted of 38 team managers and 38 coaches by purposive random sampling, and 240 athletes through stratified random sampling, making the total of 316. Questionnaire was administered and then data were analyzed by frequency and percentage.

The results revealed that

1. Problems on training practice included no training on assigned time as perceived by team managers (23.68%), coaches (18.42%), and athletes (20.00%) athletes' absent because of studying as perceived by team managers (23.68%), coaches (15.79%), and athletes (22.50%), and athletes' absent because of personal problem as perceived by team managers (21.05%), coaches (15.79%), and athletes (22.50%)
2. Problems on athletes and coaches included new techniques for training as perceived by team managers (23.68%), coaches (15.79%), and athletes (20.00%), and applied sport psychology in training as perceived by team managers (18.42%), coaches (18.42%) and athletes (18.50%), athletes responsibility in training as perceived by team managers (26.32%), coaches (21.05%), and athletes (12.50%).
3. Problems on equipment and place for training included modern equipment for physical ability support as perceived by team managers (26.31%), coaches (21.05%), and athletes (19.00%), and there were bathroom and toilet for athletes as perceived by team managers (23.68%), coaches (13.15%), and athletes (18.50%).
4. Problems on provision of athletes and coaches welfare included food and supplementary food arrangement for athletes as perceived by team managers (23.68%), coaches (26.32%) and athletes (23.50%), and provision of athletes remedial teaching and study following up as perceived by team managers (23.68%), coaches (26.32%), and athletes (24.50%)

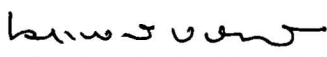
5. Problems on higher education administrator's support included fund raising for sport development by the outside institution as perceived by team managers (23.69%), coaches (31.58%), and athletes (24.00%), and provision of teachers to monitor athletes as special case as perceived by team managers (23.69%), coaches (23.69%), and athletes (23.00%).

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

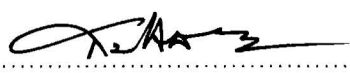
ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

ของ
นายสุรชต์ หุ่นทองกุล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

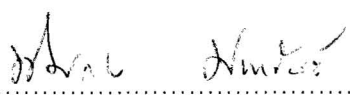

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พิศวง มหาจันทร์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ ประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์ อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พาณิชชัยกุล อาจารย์พิศวง มหาพันธ์ กรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี อาจารย์กนกวรรณ ฉันทนะมงคล นายฉลอง แขวงอินทร์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย อธิการบดีสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนทุกแห่ง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ จนสำเร็จด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณแม่หย่างล้น หุ่นทองกุล คุณศุภางค์ พันธุ์หยก คุณพัชราภรณ์ หุ่นทองกุล ครอบครัวชายงศ์ทุกท่าน เพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจในการศึกษา และช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทุกประการ

สุรัชต์ หุ่นทองกุล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	การบริหารและการเตรียมทีมนักกีฬา.....	6
	การบริหารกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันระหว่างสถาบัน.....	9
	การเตรียมทีมกีฬาประเภททีม.....	10
	ประวัติความเป็นมาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	13
	ความสำคัญในการฝึกซ้อมและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน.....	15
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	17
	งานวิจัยในประเทศ.....	20
3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	31
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	33
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	34
	วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	34
	วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	35
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
	การจัดกระทำข้อมูล.....	36
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	84
	บทย่อ.....	84
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	84
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	84
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	84
	วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	85
	วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	86
	สรุปผล.....	87
	อภิปรายผล.....	91
	ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้.....	94
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	94
	บรรณานุกรม.....	95
	ภาคผนวก.....	99
	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	109

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักกีฬาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	32
2 แสดงจำนวนทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	37
3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม.	39
4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน....	42
5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของนักกีฬา.....	45
6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนตามความคิดเห็นของ ผู้จัดการทีม.....	48
7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนตามความคิดเห็นของ ผู้ฝึกสอน.....	51
8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนตามความคิดเห็นของ นักกีฬา.....	54
9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นผู้จัดการทีม.....	57
10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นผู้ฝึกสอน.....	60
11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา.....	63
12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม.....	66
13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน.....	69
14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของนักกีฬา.....	72
15 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม.....	75
16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน.....	78
17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน ตามความคิดเห็นของนักกีฬา.....	81

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การกีฬาจัดเป็นกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับของสังคมโลกว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาบุคคลของชาติให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงและสมบูรณ์ นอกจากนี้การเล่นกีฬาจะก่อให้เกิดการพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย การส่งเสริมเล่นกีฬาจึงมีความจำเป็นและสำคัญยิ่งในสถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาในทุกระดับเพราะจะช่วยให้ นักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็นบุคคลของชาติที่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ดังคำกล่าวของประกาศนียบัตร (2526:9) ที่ว่าในการที่จะพัฒนานิสิต นักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งกาย วาจา และใจ ได้นั้นจะต้องใช้การกีฬาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้ นิสิต นักศึกษา ได้ใช้พลังในตัวไปในทางที่สร้างสรรค์เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นใจในการเรียนและความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ นอกจากนี้การกีฬายังสามารถพัฒนาจิตใจให้คนเรารู้จักเสียสละมีความรับผิดชอบต่องานและส่วนรวม และสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญยิ่งขึ้นต่อไป

ดังนั้น การที่จะพัฒนานิสิตนักศึกษให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถาบันทางการศึกษาที่มีการรวมตัวกันเป็นองค์กรเอกชนและใช้ชื่อว่า สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.) ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิก รวม 42 สถาบัน จำแนกเป็นมหาวิทยาลัย 20 แห่ง และวิทยาลัย 22 แห่ง ซึ่งสถาบันเหล่านี้มีที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ และภูมิภาค สสอท. (2544 : 7) เพื่อมุ่งผลิตนิสิต นักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ด้านสติปัญญา มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง โดยการอาศัยกีฬาเป็นกิจกรรมพัฒนานิสิต นักศึกษาให้มีความพร้อมในการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในฐานะสถาบันการศึกษาชั้นสูงของประเทศ มีภารกิจที่จะต้องจัดกิจกรรมสนับสนุนส่งเสริมการกีฬา เพื่อเป็นการพัฒนาเยาวชน คนหนุ่มสาวของประเทศโดยมุ่งเน้นทั้งกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อสุขภาพและกีฬาเพื่อนันทนาการ มหาวิทยาลัยต้องมีส่วนส่งเสริมผลักดันให้นิสิต นักศึกษาหันมาสนใจเล่นกีฬาให้มากขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าว คณะกรรมการอำนวยการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จึงมีนโยบายส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา จึงทำให้การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจัดเป็นการแข่งขันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในระดับสถาบันอุดมศึกษาเพราะมีสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนระดับมหัศจรรย์กีฬาเข้าร่วมการแข่งขันครบทุกชนิดกีฬาที่จัดการแข่งขัน เพื่อมุ่งหวังที่จะครองความเป็นเจ้าเหรียญทอง ซึ่งการส่งนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละครั้งนั้น ทุกสถาบันการศึกษาจะต้องมีการเตรียมทีมนักกีฬาให้มีความพร้อมมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงศักยภาพทางด้านการกีฬาของแต่ละสถาบัน ซึ่งการเตรียมทีมนักกีฬาของแต่ละสถาบันย่อมมีความแตกต่างกันไป บางชนิดกีฬามี

การเตรียมทีมที่ใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน บางชนิดกีฬามีการเตรียมทีมที่ใช้ระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละสถาบัน โดยเฉพาะการเตรียมทีมกีฬาประเภททีมเข้าร่วมการแข่งขันจัดเป็นกีฬาที่จะต้องมีการเตรียมทีมและใช้งบประมาณในการฝึกซ้อมตลอดทั้งปี อีกทั้งเป็นกีฬาที่ทุกสถาบันการศึกษาสนใจที่จะส่งเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก จึงทำให้คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ก.ก.ม.ท.) ระบุให้เป็นการกีฬาที่จะต้องมีการคัดเลือกกันมาก่อนเพื่อให้เหลือทีมตามจำนวนที่กำหนดในแต่ละชนิดกีฬา

ฉะนั้นการเตรียมทีมกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนามาตรฐานทางการกีฬา และต้องการในชัยชนะของการแข่งขัน จึงมีวิธีการกำหนดรูปแบบต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการเตรียมทีมกีฬาประเภททีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้จัดการทีมจะต้องมีการจัดระบบการบริหารทีมที่ดี ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการฝึกสอนในรูปแบบและเทคนิควิธีการเล่นเพื่อสามารถพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้สูงขึ้น นอกจากนี้ในการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมยังพบปัญหาอุปสรรคมากมาย เช่น เวลาการฝึกซ้อมร่วมกันของนักกีฬา โภชนาการ ขวัญกำลังใจ การเรียนการสอน ประสบการณ์ ความสามารถ ความอดทน และความมานะพยายามของผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องนั้น ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำมาใช้ในการเตรียมทีม ซึ่งหากการดำเนินการต่าง ๆ ผ่านช่วงนี้ไปได้ก็จะเป็นแรงจูงใจอีกด้านหนึ่ง ที่จะก่อให้เกิดกำลังใจที่จะสร้างทีมของตนเข้าไปสู่ชัยชนะในทางตรงกันข้ามหากไม่สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในช่วงการเตรียมทีมได้เป็นอย่างดีแล้ว ก็เป็นเครื่องชี้ได้ว่าแนวโน้มความสำเร็จของทีมย่อมเป็นไปได้น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งอื่น ๆ ที่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมในทุกด้านมากกว่า จึงนับได้ว่าเป็นอุปสรรคในการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมอย่างมาก และยังส่งผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยให้มีมาตรฐานสูงขึ้น ซึ่งในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ในระหว่างวันที่ 11 – 18 มกราคม 2546 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ส่งทีมกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน และได้ผ่านการคัดเลือกให้เข้าไปแข่งขันในรอบมหกรรมถึง 16 สถาบัน จาก 6 ชนิดกีฬา ซึ่งเป็นความหวังของทุกสถาบันในการคว้าเหรียญทอง จึงทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีการวางแผน การฝึกซ้อมของนักกีฬา การหาสถานที่ฝึกซ้อมและอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานตลอดจนงบประมาณบำรุงทีม เพื่อให้เกิดความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนี้ แต่ถึงจะมีการวางแผนและฝึกซ้อมกันมาอย่างดี ก็ย่อมที่จะมีปัญหาในระหว่างการเตรียมทีมไม่มากนักน้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการบริหารของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันการศึกษาเอกชน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำเสนอข้อมูลให้ผู้ที่มิหน้าที่รับผิดชอบ หรือ

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่างๆ ได้ทราบและหาแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของอุดมศึกษาเอกชนที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งต่อไป ๑ ให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทราบปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการหาแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาประเภททีมที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 82 คน ผู้ฝึกสอน 82 คน และนักกีฬาประเภททีม 1,348คน รวมทั้งสิ้น 1,512 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้จัดการทีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม จำนวน 38 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Samling)
2. ผู้ฝึกสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 รอบมหกรรม จำนวน 38 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Samling)
3. นักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 เจาะจงเลือก (Purposive) นักกีฬาประเภททีมที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม จำนวน 620 คน

3.2 ใช้ตารางเลขสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน

3.3 นำกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน มาเทียบสัดส่วนเพื่อหาจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาประเภททีมของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระจำแนกตามสถานภาพ ได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหาการเตรียมทีม หมายถึง อุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ส่งนักกีฬาประเภททีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ในระหว่างวันที่ 11-18 มกราคม 2546

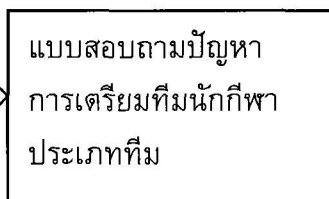
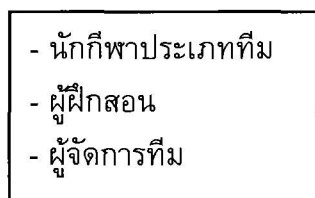
นักกีฬาประเภททีม หมายถึง ผู้ที่เข้ารอบการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 และคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ระบุให้เป็นกีฬาประเภททีมและต้องผ่านการคัดเลือกให้เข้ามาแข่งขันรอบมหกรรมเท่านั้น ประกอบด้วย ฟุตบอลชาย บาสเกตบอลชาย หญิง วอลเลย์บอลชาย หญิง ซอฟท์บอลชาย เซปักคตะกร้อชาย รักบี้ฟุตบอลชาย

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชนทั่วประเทศ ที่มาร่วมตัวกันเป็นองค์กรเอกชนและใช้ชื่อว่าสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.) ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิก รวม 42 สถาบัน ซึ่งสถาบันเหล่านี้ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ จำนวน 22 แห่ง และภูมิภาค 20 แห่ง

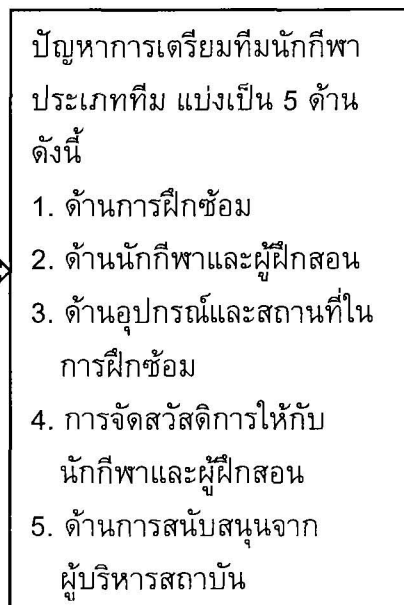
กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม หมายถึง การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยที่คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจัดขึ้น โดยมีสถาบันทั้งรัฐบาลและสถาบันเอกชนเป็นสมาชิก โดยมีมหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในครั้งที่ 30 ในระหว่างวันที่ 11-18 มกราคม 2546 ณ การกีฬาแห่งประเทศไทย หัวหมาก กรุงเทพฯ

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 การบริหารและการเตรียมทีมนักกีฬา
 - 1.2 การบริหารกีฬาเพื่อแข่งขันระหว่างสถาบัน
 - 1.3 การเตรียมทีมกีฬาประเภททีม
 - 1.4 ประวัติความเป็นมาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
 - 1.5 ความสำคัญในการฝึกซ้อมและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศ

การบริหารและการเตรียมทีมนักกีฬา

เกษม นครเขตต์ (2521 : 68 – 69) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารมีความจำเป็นและสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล หรือกลุ่มคนในการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของกลุ่มบุคคล หากผู้บริหารขาดความรู้ความสามารถในการบริหารแล้วความสำเร็จของกิจการนั้น ๆ ย่อมเป็นไปได้ยาก

การบริหารและการจัดการ คือ การคาดการณ์และการวางแผนไว้ล่วงหน้า การสั่งการ การจัดหน่วยงาน การประสานงาน และการควบคุมงาน

กระบวนการบริหารเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการปฏิบัติงาน เพราะการบริหารเป็นระบบความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ ในองค์การที่ผู้บริหารจะต้องถือปฏิบัติ หรือกระบวนการบริการ คือ วิธีทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ กระบวนการบริหารเปรียบได้กับสมอ แขนงขา และผลง่ามของผู้นำนั่นเอง กระบวนการบริหารประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบคือ ภาวะความรับผิดชอบที่ผู้บริหารทุกองค์การปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความถูกต้อง ความมีระเบียบ และความมีประสิทธิภาพของหน่วยงาน หน้าที่ของผู้บริหารประกอบด้วยกระบวนการซึ่งอาจถือเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการแรกที่ยุ้บังคับบัญชาจะต้องเป็นผู้จัดทำ แล้วชี้แจงให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อความเข้าใจและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

2. การจัดองค์การหรือการจัดหน่วยงาน (Organizing) เมื่อผู้บังคับบัญชาได้จัดทำแผนเรียบร้อยแล้ว งานขั้นต่อไปก็คือจะต้องพยายามจัดสายงานและหน่วยงานให้สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้

3. การจัดบุคลากร (Staffing) คือ การหาบุคลากรเข้าทำงานในองค์การและหน่วยงานต่าง ๆ โดยให้แต่ละหน่วยงานมีคนทำงานในลักษณะที่เหมาะสมกับงานและความรู้ความสามารถ

4. การอำนวยการ (Directing) จะมีความหมายรวมไปถึงการสั่งการ หรือการวินิจฉัยสั่งการด้วย ซึ่งในเรื่องนี้นอกจากผู้บังคับบัญชาสูงจะเป็นผู้มีอำนาจในการปฏิบัติแล้ว จะต้องมีการมอบให้บุคลากรอื่น ๆ มีอำนาจลดหลั่นในลักษณะที่เป็นสายการบังคับบัญชา

5. การประสานงาน (Coordinating) เมื่องานได้รับการวางแผน หน่วยงานและบุคลากรต่าง ๆ ได้รับการกำหนดให้ปฏิบัติงานตามความเหมาะสมและเป็นไปตามความรู้การประสานงานระหว่างหน่วยงานและระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่ง

6. การรายงาน (Reporting) เมื่องานได้รับการปฏิบัติแล้ว การได้รับรายงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เพราะการรายงานจะทำให้ทราบถึงผลการปฏิบัติงานว่าได้ดำเนินไปแล้วมากน้อยเพียงใดบ้าง

7. การงบประมาณ (Budgeting) การบริหารงานจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญ 4 อย่าง คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการจัดการ หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดใน 4 อย่างนี้ การบริหารจะเกิดขึ้นไม่ได้

การบริหารสู่ความเป็นเลิศของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลหรือการบริหารที่ดียิ่งประกอบด้วย

1. ความมั่นคงของสถาบัน ความน่าเชื่อถือโดยเฉพาะงบประมาณ
2. การบริหารทีมของผู้ฝึกสอนมืออาชีพ โดยผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นนักวิชาชีพ ผู้ฝึกสอนรักบี้ฟุตบอลโดยตรง
3. การบริหารทีมในกรอบข้อบังคับ ยึดถือระเบียบขององค์กร
4. มีสวัสดิการทีม โดยให้ขวัญกำลังใจแก่ผู้ฝึกสอน ผู้เล่น และเจ้าหน้าที่ทีมงานตามอัฐภาพ ทำให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนพัฒนาทีมได้อย่างรวดเร็วขึ้นอันเป็นผลดีต่อส่วนรวมของสถาบันด้วย
5. ความก้าวหน้าในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึก เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วและตอบสนองด้านบริหารทีมอย่างพึงพอใจ
6. การบริการสังคม เป็นการตอบแทนประโยชน์ซึ่งกันและกัน รวมถึงเป็นการสร้างภาพพจน์ภาพลักษณ์ที่ดีให้สถาบัน โดยการนำทีมเล่นเพื่อกระชับมิตรเล่นเป็นการกุศลต่าง ๆ
7. การให้ความเสมอภาคแก่ผู้เล่นในทีม ถือเป็นเป้าหมายหลักของการบริหารทีม ข้อสำคัญจะต้องเน้นความเสมอภาคซึ่งจะนำไปสู่ความสำคัญ ในการพัฒนาและก้าวไกลสู่ความเป็นเลิศของทีมได้

การบริหารสู่ความเป็นเลิศ โดยหลักที่ศึกษาแล้วพบว่าการบริหารที่สำคัญมี 3 ส่วน ดังนี้

1. การบริหารตนเอง คือ จะต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ รู้จักจัดระบบของตนเอง บริหารเวลา บริหารความคิด รวมทั้งบริหารทีมด้วย
2. การบริหารงาน คือ การใช้เทคนิคทางการบริหารต่าง ๆ รวมทั้งหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่มีอยู่จำนวนมากมาใช้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม
3. การบริหารคน เป็นสิ่งที่ยากที่สุดหากทำได้ถือว่าประสบความสำเร็จในการบริหารทีมหรือสู่ความเป็นเลิศได้ โดยแบ่งคนออกเป็น 4 จำพวก ได้แก่
 - 3.1 ผู้จัดการทีมและผู้สนับสนุนทีม หรือนายกสโมสร หรือนายกสมาคม
 - 3.2 สต๊าฟโค้ช หรือทีมงาน
 - 3.3 นักรักบี้ฟุตบอลและหัวหน้าทีม
 - 3.4 ประชาชน หรือผู้ติดตาม

การบริหารและการเตรียมทีมนักกีฬาที่ดีเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในการกีฬาและก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทำให้การแข่งขันมีมาตรฐานได้รับการสนับสนุน และได้รับความนิยมนิยมชมชอบจากผู้ชม การที่จะเตรียมทีมกีฬาให้มีคุณภาพนั้นมิใช่ของง่าย จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณ และใช้คนทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมาก จะต้องมีการจัดระบบจัดระเบียบในการทำงานร่วมกัน ตลอดทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้ร่วมงาน โดยได้รับความสะดวก ความปลอดภัย และความพึงพอใจที่จะทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุขเพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จำเป็นจะต้องมีการจัดการเพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการเตรียมทีมกีฬาจึงจำเป็นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการบริหารงานต่าง ๆ เป็นอย่างดี

บุญรงค์ นิลวงศ์ (2525 : 1) ได้กล่าวว่า ในการบริหารงานที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีปัจจัยในการบริหารงาน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. คนหรือบุคคล (Man) เป็นปัจจัยที่สำคัญในการบริหารงาน ผลงานจะออกมาดีได้ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพ และมีความรับผิดชอบต่อหน่วยงานนั้น
2. เงิน (Money) เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่หน่วยงานจำเป็นจะต้องมีงบประมาณ หากมีปัญหาหรือขาดแคลนงบประมาณการบริหารงานของหน่วยงานก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมายได้
3. ทรัพยากรหรือวัสดุ (Material) อุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นหากหน่วยงานใดขาดวัสดุ อุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหารแล้ว ก็ย่อมจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน ฉะนั้นทรัพยากรในการบริหารงานจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร

4. การจัดการ (Management) การบริหารงานจำเป็นต้องมีการทำงานที่เป็นระบบ มีการจัดการที่ดี แบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบ การควบคุม การตรวจสอบรายงานอย่างมีระบบ มีขั้นตอน มีระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติที่ดีและเด่นชัด

การบริหารกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันระหว่างสถาบัน

ในการทำกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารในระดับใด จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารงานในส่วนของผู้รับผิดชอบในการเตรียมทีมกีฬา ผู้บริหารจะต้องเห็นความสำคัญของการกีฬา ต้องวางแผนการจัดการบริหารโปรแกรมอย่างถูกต้องสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน ซึ่ง เอนก ช้างน้อย (2527 : 179 – 187) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ด้านบุคลากร แบ่งออกเป็น 4 ฝ่าย คือ

1.1 ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคและทักษะการกีฬา การที่ได้ผู้เชี่ยวชาญทางทักษะกีฬาแต่ละประเภท จะช่วยกระตุ้นในการถ่ายทอดทักษะกีฬาขั้นก้าวหน้าให้แก่ทีม ทั้งนี้จะต้องรู้วิธีการควบคุมที่รู้จักถ่ายทอดทักษะมีจิตวิทยาในการฝึกซ้อม เข้าใจหลักการต่าง ๆ ทางพลศึกษาได้เป็นอย่างดี

1.2 ผู้มีอุดมการณ์ทางการกีฬา การพัฒนาการกีฬาให้ก้าวหน้าต้องมีผู้รับผิดชอบการฝึกซ้อม และใกล้ชิดกับนักกีฬาตลอดเวลา คนที่ใจรัก จะมีอุดมการณ์ทางการกีฬา สามารถนำกลุ่มนักกีฬาให้ตื่นตัวในการฝึกซ้อมมีเวลาจะเฝ้าดูแลทีมได้ตลอดเวลา

1.3 ผู้อุปถัมภ์ในการฝึกซ้อมตลอดปีนั้น บางโอกาสต้องแข่งขันในโอกาสพิเศษงบประมาณของสถาบันอาจไม่เอื้ออำนวยให้ทำได้ การมีผู้อุปถัมภ์ซึ่งเป็นผู้ที่อาจจะพอมิเงินบริจาคให้เพื่อการศึกษา บริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งมีแนวทางที่จะออกทุนในการสมัครเข้าแข่งขันมีชุดกีฬาอุปกรณ์กีฬาพิเศษให้ จะช่วยกระตุ้นให้นักกีฬามีกำลังใจและได้รับประสบการณ์ในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีกด้วย

1.4 ผู้นำในสถาบันในการจัดการด้านกีฬาแม้ในสถาบันเดียวกัน การติดต่อดำเนินการขั้นตอนการประสานงานทั้งสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ต้องได้รับความร่วมมือจากหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ การมีผู้นำในสถาบันในแต่ละหน่วยงานจะต้องช่วยให้เกิดความสะดวกในการกีฬามากขึ้น

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันนี้ เป็นการฝึกหัดทักษะกีฬา เพื่อให้มาตรฐานขั้นก้าวหน้า สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมจะต้องได้มาตรฐานปลอดภัยใช้ได้สะดวก ผู้บริหารสถาบันต้องมีทักษะที่ดีและส่งเสริมการกีฬาของสถาบันอย่างแท้จริง โดยจะต้องพิจารณาให้รอบคอบทั้งด้านการสร้าง การบำรุงรักษา ตลอดจนการจัดตารางการใช้ให้มีระบบ นอกจากนั้นการบำรุงรักษาและซ่อมแซมจะต้องมีงบประมาณสนับสนุนต่อเนื่อง

3. การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม การพัฒนากีฬาในระดับอุดมศึกษา โปรแกรมการฝึกซ้อมจะต้องกำหนดให้เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการศึกษา การจัดทำตารางการฝึกซ้อมจะต้องยืดหยุ่นให้เหมาะสม อย่างไรก็ตามการวางแผนโปรแกรมฝึกซ้อมตลอดปีก็ยังมีความจำเป็นอยู่ การฝึกซ้อมควรจัดแบ่งเป็นช่วง ๆ ดังนี้

3.1 ระยะเวลาการแข่งขัน ระยะเวลาเป็นระยะที่เตรียมตัวทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย และทักษะกีฬา ผู้บริหารกีฬาจะต้องร่วมมือกับผู้ฝึกสอน ในการวางแผนการซ้อมและการพักผ่อนอย่างเพียงพอ หากมีการเก็บตัวนักกีฬาได้ยาวนานประมาณ 2 เดือน ก็จะจัดโปรแกรมการฝึกได้อย่างดี ซึ่งในระดับอุดมศึกษานี้มีปัญหาในด้านนี้มาก นอกจากนั้นการสร้างขวัญและกำลังใจของนักกีฬาต้องจัดควบคู่กันไปในการฝึกซ้อมด้วย ระยะเวลาต้องมีการทดสอบสมรรถภาพทั้งก่อนการฝึกซ้อมและหลังการฝึกซ้อม นอกจากเป็นเครื่องวัดความสามารถทางกลไกและสมรรถภาพแล้ว ยังกระตุ้นให้นักกีฬาสนใจการฝึกซ้อมอีกด้วย

3.2 ระยะเวลาการแข่งขัน เป็นระยะที่นักกีฬาต้องมีความสมบูรณ์แข็งแรงมากที่สุดมีทักษะกำลังใจดีที่สุด พร้อมทั้งจะทำการแข่งขันได้อย่างเต็มภาคภูมิ ควรมีการทดสอบสมรรถภาพครั้งสุดท้ายก่อนการแข่งขันด้วย เพื่อประเมินผลสมรรถภาพ และเป็นข้อมูลในการที่ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมได้พิจารณาในการวางตัวนักกีฬา การหาประสบการณ์ในการฝึกซ้อมกับทีมอื่นมีความจำเป็นมาก เป็นการประเมินผลความสามารถของทีม และได้พบจุดบกพร่องของทีมในการหาทางแก้ไขในการหาทางแก้ในจุดนั้น ๆ ต่อไปอีกด้วย

3.3 ระยะเวลาหลังการแข่งขัน ระยะเวลาผู้บริหารกีฬาหรือสถาบันจะต้องวางโครงการต่อเนื่องในการส่งเสริมกีฬา ทั้งนี้เพื่อให้เตรียมเสริมทีมในการหาตัวนักกีฬา มาทดแทนนักกีฬาที่จะต้องจบการศึกษา และเพื่อให้นักศึกษาได้เล่นกีฬาต่อเนื่องนั้น ผู้บริหารกีฬาอาจจัดโดยโครงการส่งเสริมสมรรถภาพเพื่อป้องกันไม่ให้นักกีฬาที่ไม่สนใจในสุขภาพและสมรรถภาพของตนเอง ซึ่งมีผลเสียต่อการที่จะมาเริ่มฟื้นฟูใหม่ในภายหลัง

การเตรียมทีมกีฬาประเภททีม

การเตรียมทีมที่ดีเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนา ในการกีฬาก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทำให้การแข่งขันมีมาตรฐานได้รับการสนับสนุนและได้รับความนิยมชมชอบจากผู้ชม ดังจะเห็นได้มีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยตรง เช่น กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน และองค์กรของเอกชนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยตรง เช่น ธนาคาร ทหาร ตำรวจ ตลอดจนข้าราชการหน่วยงานต่าง ๆ ได้จัดการแข่งขันกีฬากันอย่างมากมาย มีทีมกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันหลายทีมในแต่ละประเภทใช้เวลาการแข่งขันหลายวัน เป็น

เครื่องชี้ให้เห็นว่าในปัจจุบันได้มีการเตรียมทีมกีฬากันอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้เรายังสังเกตเห็นความนิยมทางการกีฬาได้จากการกระจายข่าวของสื่อมวลชน มีการถ่ายทอดกีฬาประเภทต่าง ๆ ทางทีวี ซึ่งได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างดี ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ ที่แสดงถึงความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าของกีฬาเป็นประจำวัน ปัจจุบันกีฬาแทบทุกชนิดจะมีการแข่งขันเพื่อความชนะเลิศแทบทุกระดับ

ความนิยมทางกีฬาในลักษณะของผู้เล่นและในลักษณะของผู้ดูนั้น นับว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง สังเกตได้จากการแข่งขันกีฬาโดยทั่วไปมักจะพบอยู่เสมอว่าการแข่งขันกีฬานัดใดก็ตามที่คู่แข่งนั้นมีมาตรฐานการเล่นกีฬาต่ำ เล่นไม่ประทับใจผู้ชม ไม่สู้สึกันแพ้ชนะกันมากเกินไป ก็จะมีผู้นิยมหรือผู้ชมในนัดนี้น้อยแสดงให้เห็นมาตรฐานการเล่นว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นควรจะต้องพัฒนาการกีฬาให้เป็นที่นิยมมากขึ้น และในการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมกีฬาให้มีความพร้อมทุก ๆ ด้าน เพื่อให้การแข่งขันเป็นการแข่งขันที่มีมาตรฐานกีฬาสูง มีความสนุกสนานตื่นเต้น เร้าใจ อันจะเป็นแนวทางให้เกิดความนิยมมากขึ้น

การเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการแข่งขันเพื่อให้ความพร้อมที่จะทำการแข่งขันตลอดเวลา ผลของการแข่งขันจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของการเตรียมทีม ซึ่งเกษม นครเขตต์ (2521 : 70 - 71) กล่าวว่า ในการเตรียมทีมกีฬาเข้าแข่งขันนั้นมิใช่สิ่งที่ยากเย็นอะไร หากสักแต่จะทำเพื่อเข้าแข่งขันให้พ้น ๆ หน้าที่ไปเท่านั้น แต่การเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้นมิใช่ง่าย ๆ เลย ซึ่งในการเล่นกีฬาเพื่อแข่งขันนั้นต้องการความสามารถของตัวนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ ความสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านเทคนิค ได้แก่ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาชนิดนั้น ๆ ซึ่งนักกีฬาจะต้องทำการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญพิเศษ เทคนิคในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ จะถูกคิดค้นขึ้นโดยผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น ตัวนักกีฬาเอง ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการแข่งขันมานาน หรือจากผู้ฝึกสอน เป็นต้น เพื่อคิดค้นเทคนิคใหม่ ๆ ที่จะทำให้ตนเองหรือนักกีฬาของตนสามารถทำการแข่งขันได้เทียบเทียมคู่ต่อสู้ ก็จะนำทดลองปฏิบัติดูจนเห็นว่าทำได้เป็นอย่างดีก็จะนำไปใช้ในขณะทำการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาประเภททีม เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ ก็มีการคิดค้นระบบการเล่นการรุกและการรับที่มีประสิทธิภาพแล้วนำมาให้นักกีฬาของตนฝึก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เรียกว่าการฝึกเทคนิคทั้งสิ้น เทคนิคใหม่ ๆ ในการเล่นกีฬาจะถูกคิดค้นและพัฒนาต่อไปอีก จึงเป็นเรื่องที่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ จะต้องศึกษาหาวิธีการเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อนำมาฝึกฝนอยู่เสมอ

2. สมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความสามารถของร่างกายในด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาแต่ละประเภท ได้แก่ ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความอดทนของกล้ามเนื้อ การทำงานประสานสัมพันธ์กันของประสาทและกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของ

กล้ามเนื้อความคล่องแคล่วว่องไว ความอ่อนตัว เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งนักกีฬาที่จะลงแข่งขันจำเป็นต้องฝึกซ้อมเป็นพิเศษนอกเหนือจากการฝึกทางด้านเทคนิค

งานในความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทีมนั้น นอกเหนือจากการฝึกซ้อมทักษะ เทคนิค ยุทธวิธีให้กับนักกีฬาแล้ว ต้องทำงานร่วมกับผู้ร่วมงานอื่น ๆ อีก ดังนั้นภาระหน้าที่ ๆ สำคัญ คือ ต้องระดมความคิดความสามารถมากมายหลายด้านในการทำงาน ซึ่งต้องใช้ความรู้ควบคู่ไปกับจิตวิทยาอีกแล้ว ในการเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น มงคล แผงสาเคน (2531 : 212) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การจัดทำงบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา
2. การเตรียมการคัดเลือกนักกีฬา
3. การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ ทางการศึกษา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตู้เก็บของและสิ่งอื่น ๆ
4. การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม
5. การสร้างสมรรถภาพทางกีฬา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่าง ๆ
6. การวางแผนการป้องกันและการบาดเจ็บทางการศึกษา เช่น การให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการบาดเจ็บทางการศึกษา การเตรียมอุปกรณ์เครื่องป้องกันการบาดเจ็บทางการศึกษา
7. การสร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงร่างกายสภาพจิตใจของนักกีฬา ตลอดจนการให้อาหาร การพักผ่อน และอื่น ๆ
8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
9. การตรวจค้นหาความบกพร่องทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนการบำบัดทางการแพทย์
10. การศึกษากฎกติกา การแข่งขัน การเตรียมทีมให้สอดคล้องกับกฎกติกาของการแข่งขัน
11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุก ๆ ด้าน
12. การแก้ไขปัญหิต่าง ๆ ให้นักกีฬาในทุก ๆ ด้าน
13. การศึกษาชั้นเชิงกลวิธีการเล่นของกลุ่มแข่งขัน การสอดแนม
14. การขนส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ตั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน
15. การศึกษาสภาวะต่าง ๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่าง ๆ
16. การประชุมตกลงนัดแนะเกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น พิธีเปิด ปิด กำหนดการแข่งขัน เวลาการแข่งขัน กฎกติกาเฉพาะของการแข่งขัน
17. การวางแผนการเล่น ก่อนการแข่งขัน การจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขันและตัวสำรอง การกำหนดสัญญาณต่าง ๆ

18. การปฐมพยาบาลทั้งในกรณีทั่ว ๆ ไป และเฉพาะกรณี

19. การฟื้นฟูสมรรถภาพของทีระหว่างพักการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพร่างกาย การนวด การให้น้ำ การแนะนำและแก้ไขวิธีการเล่น

20. การปฏิบัติตัวหลังการแข่งขัน การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย

ภารกิจของการเตรียมทีมทั้งหมดที่กล่าวมาต้อออกเป็นเรื่องที่น่าหนักใจสำหรับบุคคลผู้รับผิดชอบเป็นอย่างมาก ยิ่งถึงแม้บางครั้งอาจมีผู้ร่วมงานต้องอุทิศเวลา กำลังกาย กำลังใจ ความคิดสร้างสรรค์ หรือแม้กระทั่งกำลังทรัพย์ เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างสัมฤทธิ์ผลการกระทำเพื่อเตรียมทีมให้มีความพร้อมก่อนถึงช่วงฤดูกาลแข่งขันนั้นย่อมต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคมากมาย ประสบการณ์ ความสามารถ ความอดทน และความมานะพยายามของผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องนั้น ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำมาใช้ในการเตรียมทีม ซึ่งหากการดำเนินการต่าง ๆ ผ่านช่วงนี้ไปได้ก็จะเป็นแรงเสริมอีกด้านหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดกำลังใจที่จะสร้างทีม และนำทีมของตนเข้าสู่สนามการแข่งขัน ในทางตรงกันข้ามหากไม่สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในช่วงการเตรียมทีมได้เป็นอย่างดีแล้ว ก็เป็นเครื่องชี้ได้ว่าแนวโน้มความสำเร็จของทีมย่อมเป็นไปได้ น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งอื่น ๆ ที่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมในทุกด้านมากกว่า

ประวัติความเป็นมาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ก.ม.ท.) นับเป็นมหกรรมหนึ่งที่มีประวัติอันยาวนาน โดยจัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปีมาแล้ว 29 ครั้ง ครั้งแรกมีขึ้นในปี 2513 โดยมีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เจ้าภาพ ครั้งต่อไปจะเป็นครั้งที่ 30 มหาวิทยาลัยศรีปทุมรับเป็นเจ้าภาพ กำหนดจัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 11 – 18 มกราคม 2546 ณ การกีฬาแห่งประเทศไทย หัวหมาก กรุงเทพฯ การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งแรกมีขึ้น ระหว่างวันที่ 18–25 พฤศจิกายน 2513 ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีสมาชิกเข้าร่วม 8 สถาบัน ผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษา งบประมาณได้จากการรวมทุนขององค์การนิสิตนักศึกษา ส่วนระเบียบการแข่งขันใช้ระเบียบของสมาคมกีฬานั้น ๆ เป็นหลัก โดยการแข่งขันกีฬาระหว่างนิสิตนักศึกษาได้จัดตามประเภทกีฬาที่เล่นกันแพร่หลายอยู่ในช่วงก่อนปี 2500 เช่น ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล เทนนิส แบดมินตัน และวอลเลย์บอล เป็นต้น ต่อมาได้เพิ่มประเภทกีฬาขึ้น อาทิ ยูโด วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และฮอกกี้ เมื่อรวมกับการแข่งขันประเภทกรีฑาแล้ว จัดว่ากิจกรรมประเภทส่งเสริมสุขภาพและมิตรภาพของนิสิตนักศึกษาคึกคักและได้รับความสนใจจากประชาชนมากที่สุด ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันแต่มีอุปสรรคในเรื่องงบประมาณ ผู้บริหารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้แก้ปัญหาโดยการเชิญผู้แทนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มาประชุมปรึกษาหารือ ที่ประชุมตกลงร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายมหาวิทยาลัยละ 5,000 บาท

ถึง 20,000 บาท ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบันในขณะนั้น และขึ้นอยู่กับความสมัครใจด้วย เมื่อได้รับเงินสมทบแล้วก็ไม่สามารถจัดได้ เนื่องจากความไม่พร้อมบางประการทำให้ไม่มีการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในปี 2514 สืบเนื่องจากปัญหาและอุปสรรคจนทำให้ไม่สามารถจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในปี 2514 คณะกรรมการชุดที่รับผิดชอบในการจัดการแข่งขันครั้งที่ 2 พิจารณาเห็นว่าหากไม่แต่งตั้งองค์การถาวรรับผิดชอบโดยตรง การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยก็จะประสบปัญหาเช่นนี้ตลอดไป ความคิดในเรื่องนี้ได้รับการนำเข้าหารือในที่ประชุมของอธิการบดีมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ประชุมมีมติมอบหมายให้ศาสตราจารย์นายแพทย์ บุญสม มาร์ติน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในขณะนั้น ร่วมกับศาสตราจารย์ บัณฑิต บุนนาค (จุฬาฯ) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรินทร์ ธานีรัตน์ (รามคำแหง) และอาจารย์ปราณี แจ้งเจนกิจ (เกษตรฯ) ร่วมกันพิจารณายกร่าง "ข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2514" ที่ประชุมอธิการบดีได้ให้ความเห็นชอบข้อบังคับดังกล่าวในเวลาต่อมา หลังจากนั้นได้จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ก.ก.ม.ท.) ชุดแรกขึ้นเมื่อปี 2514 โดยมีศาสตราจารย์บัณฑิต บุนนาค เป็นประธาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรินทร์ ธานีรัตน์ เป็นเลขาธิการ กรรมการประกอบด้วยผู้แทนสถาบันสมาชิก ความเคลื่อนไหวทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในช่วงที่ว่างเว้นจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในปี 2514 เมื่อมีคณะกรรมการขึ้นมาแล้ว เรื่องเร่งด่วนที่เผชิญหน้าอยู่ขณะนั้นก็คือการหางบประมาณมาใช้จ่ายในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 2 ศาสตราจารย์ อรุณ สรเทศน์ อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยด้วย ได้นำคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ชุดตั้งตามข้อบังคับปี 2514) เข้าพบจอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น เพื่อขอเงินสมทบจัดการแข่งขัน นายกรัฐมนตรีได้อนุมัติเงินสมทบจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล 40,000 บาท จึงทำให้สามารถจัดการแข่งขันได้ในปี 2515 โดยมีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ ในโอกาสที่คณะกรรมการเข้าพบนายกรัฐมนตรีดังกล่าว นายกรัฐมนตรีเสนอแนะให้คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ขึ้นตรงกับองค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทยหรือการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ในปัจจุบัน เพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ และเพื่อที่รัฐบาลจะสามารถจัดสรรเงินงบประมาณสมทบได้เป็นประจำทุกปี เมื่อคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้เข้าสังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทยอย่างเป็นทางการแล้ว ทางการกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสหพันธ์กีฬามหาวิทยาลัยนานาชาติ คณะกรรมการดังกล่าวได้นำข้อบังคับที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้การกีฬาแห่งประเทศไทย พิจารณาให้ความเห็นชอบใช้ชื่อว่า "คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2516" ใช้ชื่อย่อว่า "ก.ก.ม.ท." ใช้ภาษาอังกฤษว่า "The University Sport Board of Thailand" เรียกชื่อย่อว่า "USBT" การกีฬาแห่งประเทศไทยได้นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

รับทราบสถานภาพของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าอยู่ภายใต้การส่งเสริมของรัฐบาลโดยผ่านการกีฬาแห่งประเทศไทย ในปีต่อ ๆ มาได้มีการแก้ไขข้อบังคับอีก 2 ครั้ง คือเมื่อปี 2520 และ 2526 การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จึงจัดเป็นประจำทุกปี ยกเว้นปี 2514, 2516 และ 2519 การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย 12 ครั้งแรก ยังไม่มีสถาบันเอกชนเข้าร่วม จนกระทั่งครั้งที่ 13 ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นเจ้าภาพ ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งสำคัญ คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้ออกข้อบังคับว่าด้วยการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2528 ข้อบังคับที่ออกใหม่นี้ เปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยไม่ต้องเสียค่าสมัคร จึงมีนักกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วม แต่ไม่ได้เข้าร่วมในนามของสถาบันนั้นๆ โดยตรง คงร่วมในนามของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยสถาบันเอกชนจะจัดการแข่งขันกันเองเพื่อคัดตัวแทนแต่ละประเภทกีฬาหรือกรีฑา สถาบันใดชนะเลิศกีฬาประเภทใดก็จะได้เข้าแข่งขันกีฬาประเภทนั้น ในนามสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในครั้งแรกที่มีนักกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13 โดยมีมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 3-10 พฤศจิกายน 2528 จัดแข่งกีฬา 19 ประเภท มีสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนเข้าร่วมการแข่งขัน 26 สถาบัน จำนวนนักกีฬาทั้งหมด 4,292 คน สูงสุดนับแต่มีการแข่งขันมาจนกระทั่งการแข่งขัน ครั้งที่ 17 คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จึงได้มีมติให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือมหาวิทยาลัยเอกชนเข้าเป็นสมาชิกได้เหมือนมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยกีฬาประเภทที่มจะต้องทำการแข่งขันในรอบคัดเลือกตามภูมิภาคต่าง ๆ กันมาก่อนเพื่อให้เหลือทีมตามจำนวนที่ ก.ก.ม.ท. กำหนดไว้ จากมติดังกล่าวทำให้มหาวิทยาลัยเข้าร่วมในการแข่งขันมากขึ้นจนถึงปัจจุบัน ศรีปทุมเกมส์ (2545 : 12)

ความสำคัญในการฝึกซ้อมและบทบาทหน้าที่ของผู้สอน

ความสำคัญในการฝึกซ้อม

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบันว่ามีการตื่นตัว ขยายตัวและมีการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาเป็นอย่างมากและนับวันยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะคุณค่าของการกีฬานั้นได้สร้างเสริมพัฒนาคุณภาพของคนอย่างมากมาย ซึ่งเจริญทัศน์ จินตนาเสรี (2522 : 23) ที่กล่าวว่า การจะพัฒนากีฬานั้นจะต้องพัฒนาองค์การกีฬาควบคู่กันไปกับการพัฒนาบุคลากรกีฬา โดยเฉพาะเรื่องผู้ฝึกสอน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการฝึกซ้อมนักกีฬา

ดังนั้น จะเห็นว่าการกีฬามีบทบาทในการดำรงชีวิตของสังคมมนุษย์ ได้พัฒนาขยายวงกว้างขึ้นแทบทุกมุมโลก โดยได้รับความสนใจและได้จัดให้มีการจัดการแข่งขันทุกระดับ แต่การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จ หรือได้รับชัยชนะในการแข่งขัน จะต้องอาศัยการฝึกซ้อม

ฝึกฝนหรือการเตรียมตัวที่ดี ดังที่ นิตยา เกิดจันทิก และคณะ (2539 : 1) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นักกีฬาจะต้องมีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์ เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติทักษะทางกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้นักกีฬามีทักษะ มีประสบการณ์และมีสมรรถภาพที่ดี คือ การฝึกซ้อมที่ดี

การฝึกซ้อมกีฬาจะต้องอาศัยผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถมีใจรัก และทุ่มเทให้กับกีฬานั้น ๆ อย่างจริงจังและจริงใจ เพราะการฝึกซ้อมเป็นพื้นฐานหลักของการพัฒนาด้านกีฬา ถ้าไม่มีการฝึกซ้อมโอกาสที่จะเป็นผู้นำนั้นมีน้อยมากและจะต้องใช้เวลานานในการฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความชำนาญถูกต้องตามแผน เกิดความเคยชิน ความเชื่อมั่น การตัดสินใจและความมั่นคงทางอารมณ์ อันมีผลรวมไปถึงความเฉลียวฉลาด ไหวพริบ อย่งมีประสิทธิภาพ

จากความสำเร็จในการฝึกซ้อม การเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ อันเป็นส่วนช่วยสนับสนุนในการฝึกซ้อม ได้แก่ การทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬา การจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกซ้อม สถานที่เก็บตัวฝึกซ้อม งบประมาณและสวัสดิการ ตลอดจนทั้งผู้ฝึกสอน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะทำให้การฝึกซ้อมมีผลสัมฤทธิ์สูง

บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นผู้มีอำนาจในการฝึกซ้อมนักกีฬาเป็นผู้มีอำนาจเต็มในการควบคุม ดำเนินการเกี่ยวกับการสอนทั้งการฝึกทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน สำหรับแนวความคิดของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนอาจจะมี ความแตกต่างกัน เพราะสาเหตุหลายประการที่เป็นตัวกำหนด เช่น การศึกษา พื้นฐานของครอบครัว สภาพแวดล้อมของสังคม ประสบการณ์ด้านการศึกษา การกีฬา และอื่น ๆ สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวจะเป็นตัวกำหนดความรู้สึนึกคิด ความเชื่อมั่น และแนวทาง ตลอดจนหลักการฝึกกีฬาของผู้ฝึกสอนแต่ละคน (บวร บุญยงค์. 2545 : 8)

จากความหมายของผู้ฝึกสอนที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้และความสามารถของบุคคลรวมกัน อันที่จะก่อให้เกิดการกระทำกิจกรรมหรือพัฒนาการที่ดีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการและสามารถถ่ายทอดฝึกสอนให้แก่ นักกีฬาได้ รวมทั้งสามารถจูงใจให้นักกีฬาปฏิบัติ ฝึกฝนและทำการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าผู้ฝึกสอนกีฬามีบทบาทสำคัญที่จะพัฒนานักกีฬาหรือทีมกีฬาไปสู่ความสำเร็จได้ ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้ เสียสละ มีความอดทน ทำหน้าที่ด้วยความยากลำบาก สิ่งเหล่านี้คือ คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนที่ดี

ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีม หมายถึง บุคคลที่ต้องทำหน้าที่รับผิดชอบหรือฝึกสอนและอบรมนักกีฬาประเภททีมให้มีความสามารถในการแข่งขัน พร้อมทั้งให้มีระเบียบวินัยมีคุณธรรมสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยให้มีความรับผิดชอบและรู้จักตนเอง และรู้จักรักสามัคคีภายในทีม

การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความหมายกว้างกว่าการกระทำแก่คนบางคนหรือบางกลุ่ม เพื่อให้เขาได้พัฒนาจนถึงขีดสูงสุดเท่านั้น แต่ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องเรียนรู้และพัฒนาสิ่งต่าง ๆ จากประสบการณ์เพื่อการประยุกต์เป็นหลักการของตนเองได้ ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ดังที่ สุพิตร สมานิติ (2534: 10-11) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ดังนี้

1. ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงานที่ตนทำ
2. สามารถหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยเป็นวิธีการที่สะดวกประหยัด และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ที่สำคัญคือ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น แต่กลับเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอีกด้วย
3. สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ เฉพาะหน้าที่ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์แข่งขัน
4. ต้องอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ ให้กับนักกีฬาและทีม
5. ทำงานอย่างมีระบบ ตามขั้นตอน โดยมีแผนการดำเนินงานไว้ล่วงหน้า และมีการพัฒนาระบบการดำเนินงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา
6. มีความมั่นคงทางอารมณ์ไม่หวั่นไหว มีเหตุมีผลและให้ความเป็นธรรมแก่นักกีฬาทุกคน โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
7. เป็นคนกลางที่จะประสานสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเฉพาะในหมู่นักกีฬา
8. ต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้า ทดลอง วิธีการใหม่ ๆ ด้วยเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาของตนให้พัฒนาทักษะให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เอเดเดจิ (Adedeji. 1972 : 1481-A) ได้ทำการศึกษาบทบาทของการพลศึกษาชาติไนจีเรียโดยใช้วิธีสัมภาษณ์หัวหน้าหน่วยงาน ข้าราชการ ประชาชน ที่มีความเกี่ยวข้องกับการพลศึกษาและการกีฬา ตามแบบสอบถามที่ได้เตรียมไว้ก่อนแล้ว และทำการอัดเทป นอกจากนี้ยังสอบถามประชาชนชาวไนจีเรียที่ได้คัดเลือกแล้วอีก จำนวน 100 คน ข้อมูลที่ได้นำมาใช้กำหนดเป็นโครงสร้างในการศึกษาบทบาทของวิชาพลศึกษาในการพัฒนาชาติต่อไป โดยศึกษาด้านต่าง ๆ เหล่านี้คือ ภูมิหลังโดยทั่วไป ประวัติความเป็นมาของการศึกษา ขนบธรรมเนียมประเพณีของการเล่นกีฬาและเกมการเล่น โดยการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดการของการกีฬา การกีฬาระหว่างชาติ แนวโน้มของระบบของพลศึกษาในโรงเรียน ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา สถาบันการศึกษาชั้นสูง การฝึกหัดครูของรัฐบาลไนจีเรีย ผลการวิจัยพบว่า กีฬาและเกมการเล่น ซึ่งเป็นกิจกรรมของวิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญคือ

1. สนองความต้องการของบุคคล
2. ทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ช่วยให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติและระหว่างชาติ
4. ทำให้มีความเข้าใจกันทั้งในระดับชาติและระหว่างชาติ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างชาติในใจเรียดต่อไป

แกรี่ (Garry. 1977 : 3184 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจเบื้องหลังทางสังคมของนักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกา ในการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาว ครั้งที่ 12 ปี ค.ศ. 2976 ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาส່วนมากมาจากครอบครัวชนชั้นกลางและชั้นสูง ซึ่งได้รับการสนับสนุนด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจจากผู้ปกครอง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นถึงสภาพทางสังคมของนักกีฬาว่านักกีฬาจะมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในด้านการกีฬา จะต้องมีฐานะทางการเงินและสังคมเป็นส่วนประกอบ นอกเหนือจากส่วนประกอบอื่นๆ เช่น คุณภาพของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์ในการแข่งขัน ระดับสมองในเชิงกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้การสนับสนุนของญาติ เพื่อนฝูง จะเป็นเครื่องช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของนักกีฬา ทำให้โอกาสในการที่จะประสบผลสำเร็จของนักกีฬามีมากขึ้น

เบียโนโก้ (Bianco. 1986 : A) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของการฝึกทั่ว ๆ ไป และพฤติกรรมเฉพาะของนักฟุตบอลวิทยาลัย การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักฟุตบอลเพื่อใช้ในการเพิ่มทักษะและปรับปรุงการบริหารการจัดการทีม การทดลองใช้นักฟุตบอลในช่วงก่อนฤดูการแข่งขัน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การฝึกทั่ว ๆ ไป และสภาพวะที่มีการแข่งขัน เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตัวแปรต้น คือ เวลาพัก 30 นาที ตัวแปรตามคือ การพูดคุย ความเฉื่อยชา และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ การให้เวลาพักเพื่อการพูดคุยในหมู่นักกีฬาในเรื่องการฝึกซ้อมลดความเฉื่อยชาและลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เมื่อนักกีฬาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ต้องการข้างต้น เขาจะได้เวลาพักเพิ่มขึ้นอีก 30 นาที ในช่วงพักกลางวัน ส่วนในสถานการณ์ที่มีการแข่งขัน ใช้ตัวแปร 4 ตัว คือ เกณฑ์พื้นฐาน การเปลี่ยนแปลงของคะแนน การพูดคุย และการปฏิบัติอย่างฉับพลันในทักษะเฉพาะของนักฟุตบอล 3 อย่าง คือ การเลี้ยงบอลไปข้างหน้า การส่งบอลสั้น ๆ และการส่งบอลระยะไกล ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรต่าง ๆ ของช่วงเวลาพักมีผลอย่างมีนัยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการฝึกในสถานการณ์ที่มีการแข่งขัน ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญ ตัวแปรทั้ง 3 ตัว ไม่มีผลในการเปลี่ยนทักษะเฉพาะทั้ง 3 อย่างของนักฟุตบอล ทักษะไม่ดีขึ้นและไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในสถานการณ์การแข่งขันที่สร้างขึ้น

แม็กมินริน(Mcmillin 1990:3668) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของการเข้าใจตนเองและการเข้าใจในพฤติกรรมของการเป็นผู้นำในสถานภาพของการเป็นนักกีฬา ซึ่งมี

จุดมุ่งหมายครั้งนี้ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจในตนเอง (ความเชื่อมั่นของ นักกีฬาและศึกษาการแข่งขัน) และการเตรียมตัวสำหรับนักกีฬาสำหรับพฤติกรรมของการเป็น ผู้นำ (พฤติกรรม การฝึกซ้อม พฤติกรรมการเป็นประชาธิปไตย พฤติกรรมที่มีอำนาจแบบ เด็ดขาดการสนับสนุนด้านสังคมและพฤติกรรมการให้รางวัล) สำหรับนักกีฬา โค้ช และการ แสดงออกของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะแสดงออกมาทางผลการแข่งขันแพ้และชนะของ นักกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลระดับวิทยาลัย จำนวน 131 คน ใช้ระดับการให้ คะแนนความเป็นผู้นำของซาราตอรี เป็นตัวชี้ถึงพฤติกรรม การเป็นผู้นำและพฤติกรรมการเป็น ประชาธิปไตย

ผลการศึกษาพบว่า

มีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับชั้นของนักกีฬาฟุตบอลโดยการเป็นผู้นำและพฤติกรรมการ มีอำนาจแบบเด็ดขาดเป็นส่วนมาก

โช (Cho. 1990 : 1679) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคตินักกีฬาทีมชาติเกาหลีและ โค้ชที่มีผลต่อการเตรียมตัวของนักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามทัศนคตินักกีฬาของสเตปป์ที่ใช้วัด ทักษะคติในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โค้ช 35 คน ซึ่งโค้ช จำนวน 19 คน เป็นโค้ชกีฬาประเภททีมและอยู่ในระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันกีฬา เอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่ง เก็บข้อมูล ในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม ถึงวันที่ 29 มีนาคม 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมการกีฬาแห่งชาติไทยนั้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัว ฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน
2. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีต่อทัศนคติเห็นด้วยให้การสนับสนุนในการเตรียมตัว ในด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สภาวะสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ โดยทั่วไป รวมทั้งในด้านทั่ว ๆ ไป
3. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี ในกีฬาที่ไม่ปะทะและกีฬาประเภททีม มีความเห็นด้วย อย่างมาก ในด้านการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬาที่ต้องปะทะและนักกีฬาประเภท บุคคล
4. นักกีฬาทีมชาติหญิงของประเทศเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุน ในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาเพศชาย
5. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีมีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก มีทัศนคติเห็นด้วย และให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
6. โค้ชทีมชาติเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขัน มากกว่านักกีฬา

งานวิจัยในประเทศ

ไชยรัตน์ คุณาชีวะ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 8 จำนวน 100 คน ผู้จัดการทีมกีฬามหาวิทยาลัย 100 คน และหัวหน้าทีมกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของนักกีฬา 100 คน

ผลการวิจัยพบว่า

คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีม และหัวหน้าทีมนักกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่าทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัด และดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 8 มีปัญหาในด้านงบประมาณและบุคลากรมาก ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่า มีน้อย

พัฒนชาติ กฤติบวร (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษา” เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาโดยส่งแบบสอบถามให้คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 50 คน คณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน จำนวน 50 คน และผู้ควบคุมทีมนักกีฬา จำนวน 50 คน เก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการจัดการดำเนินการแข่งขัน และผู้ควบคุมนักกีฬา มีความเห็นแตกต่างกัน ยกเว้นในด้านงบประมาณและบุคลากร

ไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา และครูอื่น ๆ ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด เก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาที่ประสบมากที่สุดตามความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน คือ สถานที่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะสถานที่กลางแจ้ง และขาดการตรวจสอบสภาพนักเรียนก่อนการเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ มีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุด ได้แก่ ขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลา และสวัสดิการสำหรับบุคลากร ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา และครูอื่น ๆ และขาดงบประมาณในการจัดและดำเนินการแข่งขัน

วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด” เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดของเจ้าหน้าที่

กีฬาทุกจังหวัด โดยสร้างแบบสอบถามแบบให้ตรวจคำตอบ มาตรฐานประเมินค่าและแบบปลายเปิด และส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดประสบมากที่สุด การขาดแคลนในด้านงบประมาณในการดำเนินการ จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนการขาดความเอาใจใส่ของผู้บริหารงานระดับจังหวัด

บุญเลิศ กาญจนจงกล (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร” เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการโครงการกีฬา เพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกีฬา 90 คน และพนักงานที่ได้รับบริการ 90 คน

ผลการวิจัยพบว่า

กิจกรรมที่จัดทำให้เป็นปัญหาในการฝึกซ้อมแก่พนักงาน ช่วงระยะเวลาที่ใช้จัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการไม่เอื้ออำนวย ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันกีฬาเพื่อนันทนาการ ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา ขาดงบประมาณในการเช่าสถานที่ในการจัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการ จากสถานที่ทำงานสำหรับคณะกรรมการกีฬา ขาดสถานที่สำหรับเก็บรักษาอุปกรณ์ และจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการไม่เพียงพอ

เบญจวรรณ วงศ์สุวรรณ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย” โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการอำนวยการกีฬาเขต จำนวน 30 คน คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขต จำนวน 170 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทยที่เป็นปัญหามาก คือ การประสานงานของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ งบประมาณในการจัดการแข่งขันไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับจากองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยและจังหวัดล้าช้า ทำให้ประสบปัญหาในเรื่องการเตรียมการต่าง ๆ การเบิกจ่ายมีขั้นตอนมากเกินไป เบียดเบียนนักกีฬาที่ได้รับไม่เพียงพอกับรายจ่าย สถานที่พัก และอุปกรณ์เครื่องนอนมีจำนวนไม่เพียงพอ สถานที่พักมีห้องน้ำห้องส้วมจำนวนไม่เพียงพอ อุปกรณ์สำหรับการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ สนามแข่งขันมีอาณาบริเวณและที่นั่งดูกีฬาไม่เพียงพอสำหรับผู้ชม

การกีฬาแห่งประเทศไทย ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาส่วนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติในเขต 3 โดยใช้แบบสอบถามกับนักกีฬาทั้งสิ้น 982 คน ได้รับคืน 632 ชุด คิดเป็นร้อยละ 54.36 นำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบค่าซี และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุดในด้านผู้ฝึกสอนหรือโค้ช ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ตามลำดับ และนักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมในระดับน้อยในด้านทั่ว ๆ ไป ด้านขวัญและกำลังใจ และด้านสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันตามลำดับ

2. นักกีฬามีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุดในเรื่องสมรรถภาพทางกายที่มีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักกีฬา และควรมีการเก็บตัวในขณะที่ฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันตามลำดับ และนักกีฬา มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย ในเรื่องการฝึกซ้อมทักษะเพียงอย่างเดียวในขณะที่ฝึกซ้อม

3. ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักกีฬาแต่ละจังหวัดประสบปัญหาในการฝึกซ้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกีฬาประเภทต่าง ๆ คือ ฟุตบอล กรีฑา บาสเกตบอล เซปักคตะกร้อ ยูโด มวยสากลสมัครเล่น จักรยาน และยกน้ำหนัก

เสาวณีย์ สิทธิวุฒิ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12” โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดพลานามัย ครู ผู้สอนพลศึกษา จากโรงเรียนในเขตการศึกษา 12 จังหวัด 10 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 70 โรงเรียน และศึกษานิเทศน์พลศึกษาประจำจังหวัดทั้ง 7 จังหวัด

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนขาดความร่วมมือในการให้บริการและส่งเสริมด้านการฝึกซ้อมแก่นักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน ครูผู้ควบคุมกีฬาส่วนใหญ่มีโอกาสรับการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมน้อย โรงเรียนขาดสนามและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนักกีฬา สนามแข่งขันมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดการทำนุบำรุงรักษา นักกีฬาของโรงเรียนขาดทุนทรัพย์ในการสนับสนุนเตรียมตัวก่อนแข่งขัน ผู้ปกครองเชื่อว่าการฝึกซ้อมมีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนของนักเรียน งบประมาณที่ได้รับจากกรมพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการดำเนินการแข่งขัน และมีกรรมการตัดสินจำนวนน้อย

ศุนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาส่วนภูมิภาค จังหวัดภูเก็ต (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติภายในเขต 8 จังหวัดชุมพร โดยส่งแบบสอบถามให้กับนักกีฬาดอบจำนวนทั้งสิ้น 268 คน นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาทั้งหมดนำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าซี และความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ในด้านผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมในระดับน้อยในด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านสุขภาพ อนามัย ด้านขวัญและกำลังใจ และความแปรปรวนทางเดียว

2. นักกีฬามีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดในเรื่องควรมีการเก็บตัวการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันและสมรรถภาพทางกายมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักกีฬา และนักกีฬามีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ในเรื่องการตรวจสุขภาพเป็นประจำ ควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายขณะฝึกซ้อม ควรมีแพทย์ประจำทีม ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา และควรมีวันหยุดซ้อมประมาณ 1 – 2 วันต่อสัปดาห์

3. ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักกีฬาแต่ละจังหวัดประสบปัญหาในการฝึกซ้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกีฬาประเภทฟุตบอล และกรีฑา

สุเมธ พรหมอินทร์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 โดยใช้แบบสอบถามถามนักกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 จำนวน 1,050 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 985 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 อยู่ในระดับน้อย

2. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประเทือง สุวรรณโฆษิต (2534 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยประเภททีม และประเภทบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ฝึกสอนกีฬามีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่อง นักกีฬามีภาระทางด้านการเรียน การทำงาน และภาระทางครอบครัว ขาดการวางแผนการสร้างทีมกีฬาในระยะยาว คัดเลือกนักกีฬามีน้อย ผลตอบแทนของผู้ฝึกสอนน้อยไม่จูงใจให้อยากปฏิบัติหน้าที่งบประมาณไม่เพียงพอขาดโอกาสในการสร้างประสบการณ์ให้แก่นักกีฬา ขาดความรอบรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา การตัดสินใจของกรรมการไม่ยุติธรรม และมีแรงกดดันจากเสียงเชียร์ ส่วนปัญหาในเรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณเบี้ยเลี้ยงนักกีฬา และผู้ฝึกสอน ซึ่งล่าช้าและมีขั้นตอนมากการเดินทางและการขาดสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมที่เป็นของตนเองเป็นปัญหาในระดับน้อย

2. ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมกับประเภทบุคคล พบว่า ที่เกี่ยวกับการบาดเจ็บของนักกีฬา การมีโรคประจำตัว มีความเครียดทางด้านจิตใจ ความแตกต่างกันในเรื่องแนวความคิด ทศนคติ ซึ่งมีผลกระทบต่อส่วนรวม การประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารต่อสื่อมวลชน งบประมาณที่ได้รับในระหว่างการเก็บตัวและความรับผิดชอบของสมาคมกีฬาต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาอุปสรรคการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย ศึกษากรณีศักยภาพของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเมื่อปี พ.ศ. 2536 โดยศึกษากับผู้สอน เจ้าหน้าที่ทีม ผู้จัดการทีม ผู้เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมและนักกีฬา รวม 4 ชนิดกีฬา แบดมินตัน ยกน้ำหนัก ยิงปืน และมวยสากล

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาแบดมินตัน มีความเห็นว่า กีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาที่คนไทยมีโอกาสที่จะได้เหรียญในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกมากถึง 80 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้จะต้องมีการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 2 - 3 ปี สำหรับอุปสรรคสำคัญที่มีต่อการเก็บตัวได้แก่ภาระกิจเรื่องงานประจำ และเรื่องการเรียนรู้

2. นักกีฬายกน้ำหนัก มีความเห็นว่า ในการเดินทางไปร่วมแข่งขันต่างประเทศจะต้องกำหนดให้นักกีฬาเดินทางไปถึงก่อนการแข่งขันอย่างน้อย 5 วัน เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศและให้สามารถรับทราบการเปลี่ยนแปลงของกฎกติกาการแข่งขันได้

3. นักกีฬายิงปืน มีความเห็นว่า ควรจัดให้มีการฝึกซ้อมและเก็บตัวระยะเวลาที่ยาวนานกว่านี้ ควรจัดส่งนักกีฬาไปร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติก่อนที่จะมีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกควรจัดให้ผู้ฝึกสอนได้เดินทางไปร่วมการแข่งขันด้วย เพื่อจะได้คอยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของนักกีฬาและยังจะสามารถดูแลให้ความช่วยเหลือนักกีฬาได้ เพราะจะเป็นการสูญเสียเปล่าถ้าจ้างผู้ฝึกสอนมาในราคาแพงแล้วให้ควบคุมดูแลเฉพาะการฝึกซ้อมเท่านั้น ต้องการให้มีการพัฒนาและส่งเสริมกีฬายิงปืนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในระดับเยาวชนและควรจัดให้มีการแข่งขันอย่างน้อย ปีละ 1-2 ครั้ง และต้องการให้หามาตรฐาน ลดราคาปืน กระสุน และอุปกรณ์อื่น ๆ ลงมา

4. มวยสากล มีความเห็นว่า นักกีฬาควรได้รับการเอาใจใส่ดูแล ภายหลังจากที่เสร็จสิ้นการแข่งขันแล้วเป็นอย่างดีด้วย โดยเฉพาะนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันและควรเพิ่มเบี้ยเลี้ยงและจัดสวัสดิการด้านอื่น ๆ ให้นักกีฬามากกว่าที่เป็นอยู่

ประชุม บุญเทียม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัญหาฝึกซ้อมของนักกีฬาทิမ်ชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 โดยการสอบถามจากนักกีฬา และผู้ฝึกสอน จำนวน 461 คน ประกอบด้วยนักกีฬาชาย 275 หญิง 130 คน และผู้ฝึกสอน 56 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การเดินทางของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนไปสนามฝึกซ้อมไม่สะดวก
2. สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐานและขาดอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพ
3. ผู้จัดการทีมชาติการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค และโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. เจ้าหน้าที่สมาคมขาดการอำนวยความสะดวก และการประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัดของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ในการขออนุญาตไปทำการฝึกซ้อมและขาดการติดตามการฝึกซ้อมอย่างใกล้ชิด และการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬารวมทั้งการประสานงานด้านธุรการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านที่พัก และที่เก็บตัวด้านสวัสดิการ และสุขภาพอนามัยไม่ดีเท่าที่ควร

5. นักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีภารกิจรอบคร่ำ การเรียนหรือการทำงานจึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อม

6. ขาดความร่วมมือในการอนุญาตอย่างเป็นทางการ ให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกซ้อมจากสโมสร อนึ่งหน่วยงานต้นสังกัดนำนักกีฬาไปแข่งขันในนามสโมสรระหว่าง การเก็บตัวฝึกซ้อม และขาดความร่วมมือในการส่งนักกีฬาร่วมคัดเลือก รวมทั้งการฝึกซ้อมจากสโมสรและหน่วยงานต้นสังกัด นอกจากนั้นสโมสรยังอ้างสิทธิเรียกร้องประโยชน์จากนักกีฬา

7. การเบิกจ่ายงบประมาณ เงินเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับระหว่างการฝึกซ้อมและสวัสดิการในการฝึกซ้อมล่าช้า

8. การประสานงานระหว่างคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมกีฬา เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ระเบียบ และกติกา การแข่งขันไม่เต็มที่ควร

9. สมาคมกีฬาขาดการวางแผนการฝึกซ้อม ระยะยาวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดหาโค้ช ฝึกซ้อมหรือทีมที่มีฝีมือทัดเทียมกันหรือดีกว่า มาร่วมฝึกซ้อม หรือประลอง นอกจากนั้นการ เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬาก็ยังบกพร่อง

สมคิด ปิ่นทอง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาในการเตรียมทีม นักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบ สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2) ใช้แบบสอบถาม 8 ด้าน คือ ด้านสวัสดิการ ด้านการฝึกซ้อม ด้านการเรียนการทำงาน และสโมสรหรือหน่วยงานต้นสังกัด ด้านเจ้าหน้าที่สนามมีที่เกี่ยวข้อกับการฝึกซ้อม ด้าน โภชนาการ ด้านงบประมาณด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม ด้านสถานที่และอุปกรณ์ใน การฝึกซ้อม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากนักกีฬา 520 คน ผู้ฝึกสอน 99 คน และ กรรมการบริหารสมาคม 52 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสวัสดิการ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมฮ็อกกี้ไม่มีการเตรียมทีมด้านนี้ และมีปัญหาด้านนี้มาก

2. ด้านการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 13 สมาคม สำหรับสมาคมสนุกเกอร์ และยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อยและมีปัญหาด้านนี้มาก

3. ด้านการเรียน การทำงาน สโมสร หรือหน่วยงานต้นสังกัด มีสภาพการเตรียมทีม มากและมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมสนุกเกอร์ มวยสากล และยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

4. ด้านเจ้าหน้าที่สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมี ปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับมวยสากลสมัครเล่น มีสภาพการเตรียมทีม น้อยและมีปัญหาด้านนี้มาก

5. ด้านโภชนาการ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับสมาคมยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

6. ด้านงบประมาณ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และไม่มีปัญหา สมาคม สำหรับ สมาคมยกน้ำหนัก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

7. ด้านสุขภาพอนามัยในขณะฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการ เตรียมทีมน้อยที่สุด 13 สมาคม สำหรับสมาคมวอลเลย์บอล มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้ น้อยที่สุด และมีปัญหาด้านนี้น้อย

8. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมวอลเลย์บอล มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อยที่สุดและมีปัญหาด้านนี้น้อย

บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ (2543 : บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27 ของสถาบันการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน โดยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีม จำนวน 145 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ผู้ฝึกสอน จำนวน 145 คน และนักกีฬา จำนวน 580 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย รวมทั้งสิ้น 870 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 27 มีดังนี้

1. ด้านการคัดเลือกตัว ผู้จัดการทีมมีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 36.45 และปัญหาน้อยร้อยละ 26.00 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 38.72 และปัญหาน้อยร้อยละ 24.73 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 41.08 และปัญหาน้อยร้อยละ 26.90
2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 38.92 และปัญหาน้อยร้อยละ 31.92 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 38.62 และปัญหาน้อยร้อยละ 28.97 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 45.32 และปัญหามากร้อยละ 27.76
3. ด้านการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 49.89 และปัญหาน้อยร้อยละ 23.98 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.30 และปัญหาน้อยร้อยละ 28.58 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.87 และปัญหามากร้อยละ 25.56
4. ด้านโภชนาการ ผู้จัดการทีม มีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.08 และปัญหามากร้อยละ 27.01 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 35.40 และปัญหามากร้อยละ 27.24 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.48 และปัญหามากร้อยละ 30.75
5. ด้านสวัสดิการ ผู้จัดการทีม มีปัญหาปานกลางร้อยละ 33.45 และปัญหามากร้อยละ 26.98 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 31.38 และปัญหามากร้อยละ 26.47 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 37.74 และปัญหามากร้อยละ 31.12
6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยภาพรวมมีข้อเสนอแนะว่า
 - 6.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลาย
 - 6.2 ควรมีอุปกรณ์ให้ได้มาตรฐาน และจำนวนเพียงพอ
 - 6.3 ควรมีสถานมฝึกซ้อมให้เพียงพอ
 - 6.4 ควรจัดงบประมาณสนับสนุนด้านโภชนาการให้มากขึ้น
 - 6.5 ควรเพิ่มงบประมาณด้านสวัสดิการและด้านเบี้ยเลี้ยง

มีชัย ศรีคุณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเข้าร่วมการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรเป็นผู้บริหารงานกีฬาระดับหัวหน้าและรองหัวหน้า 18 คน ผู้ควบคุมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่น 27 คน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น 71 คน รวมทั้งสิ้น 11 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารงานกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ โดยรวมทั้งหมด ดังนี้
 - 1.1 ด้านบุคลากร มีปัญหาน้อยร้อยละ 57.22 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 15.00 และมีปัญหามากร้อยละ 11.66
 - 1.2 ด้านตัวนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหามากร้อยละ 35.55 มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 28.33 และมีปัญหาน้อย ร้อยละ 20.55
 - 1.3 ด้านสนาม อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาน้อยร้อยละ 49.44 มีปัญหามากร้อยละ 26.66 และมีปัญหาปานกลางร้อยละ 12.78
 - 1.4 ด้านงบประมาณ มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 46.11 มีปัญหามากร้อยละ 41.67 และมีปัญหาน้อยร้อยละ 7.22
2. ผู้ควบคุมทีมมวยสากลสมัครเล่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ โดยรวมทั้งหมดดังนี้
 - 2.1 ด้านบุคลากร มีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 42.59 มีปัญหาน้อยร้อยละ 35.18 และมีปัญหาปานกลางร้อยละ 10.37
 - 2.2 ด้านตัวนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหามากร้อยละ 38.89 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 23.33 และมีปัญหามากที่สุดร้อยละ 21.85
 - 2.3 ด้านสนาม อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.59 มีปัญหาน้อยร้อยละ 26.29 และมีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 12.59
 - 2.4 ด้านงบประมาณ มีปัญหามากร้อยละ 46.67 มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 24.07 และมีปัญหาปานกลางร้อยละ 21.11
3. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ โดยรวมทั้งหมดดังนี้
 - 3.1 ด้านบุคลากร มีปัญหาน้อยร้อยละ 31.26 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 23.39 และมีปัญหาน้อยร้อยละ 21.400
 - 3.2 ด้านตัวนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีปัญหาน้อยร้อยละ 30.56 มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 24.08 และมีปัญหาปานกลางร้อยละ 22.95
 - 3.3 ด้านสนาม อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาน้อยร้อยละ 33.38 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 19.85 และมีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 18.30

3.4 ด้านงบประมาณ มีปัญหามากที่สุดร้อยละ 38.02 มีปัญหาปานกลางร้อยละ 36.90 และมีปัญหาร้อยละ 17.88

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2544 : งานการวิจัย) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินผลกระทบและสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่” โดยประเมินผลกระทบและสภาพปัญหา ดังนี้

1. ประเมินผลกระทบที่ได้รับจากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่ โดยศึกษาข้อมูลกับนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม ผู้ตัดสิน และผู้ชม

2. ประเมินสภาพปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่โดยศึกษาจากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ กกท. ส่วนภูมิภาค และเจ้าหน้าที่ กกท. ส่วนกลาง

ในการประเมินผลดังกล่าว ใช้ส่งแบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักกีฬาชาย 329 คน ผู้ควบคุมทีม 206 คน ผู้ตัดสิน 19 คน ผู้ชม 273 คน คณะกรรมการจัดการแข่งขัน 145 คน เจ้าหน้าที่ กกท. ส่วนภูมิภาค 24 คน เจ้าหน้าที่ กกท. ส่วนกลาง 5 คน รวมทั้งสิ้น 1,001 คน นำคำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสร้างเกณฑ์ เพื่อกำหนดระดับของผลกระทบและสภาพปัญหา ซึ่งผู้ประเมินใช้เกณฑ์แบบช่วงเท่า

ผลการวิจัยพบว่า

การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่ ก่อให้เกิดผลกระทบในทางบวกแก่นักกีฬาเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านร่างกาย ส่วนในด้านเศรษฐกิจนั้น อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีผลกระทบทางบวกต่อผู้ควบคุมทีมอย่างมากในด้านจิตใจ ความรู้และด้านร่างกาย ส่วนด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจนั้น อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม การแข่งขันครั้งนี้ มีผลกระทบทางบวกต่อผู้ชมมากในด้านจิตใจ ด้านทัศนคติ และด้านความรู้

เมื่อวิเคราะห์ผลกระทบด้านลบจะพบว่า การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งนี้ ทำให้นักกีฬาขาดเรียนบ่อย ผลการเรียนต่ำลง ไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัว และไม่มีเวลาเป็นส่วนตัว แต่เป็นผลกระทบในระดับปานกลางเท่านั้น ส่วนผลกระทบด้านลบต่อผู้ควบคุมทีมก็คือ เสียเวลาในการทำงานประจำ และไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัว แต่เป็นผลกระทบในระดับปานกลางเช่นกัน ที่สำคัญผลกระทบต่อผู้ตัดสินนั้น พบว่ามีผลกระทบอย่างมาก คือ เสียเวลาในการทำงานประจำ และไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัว อย่างไรก็ตามผลกระทบทางลบต่อผู้ชมนั้น อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น คือ มีความเหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลีย และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากขึ้น

ส่วนในเรื่องของสภาพปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งนี้ นั้น จากผลการประเมินในภาพรวมของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ กกท. ส่วนภูมิภาค และเจ้าหน้าที่ กกท. ส่วนกลางพบว่า ปัญหาด้านการประสานงานมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา

คือ ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการจัดดำเนินการ ด้านการวางแผน และด้านการรายงานผล

สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาต่าง ๆ การเตรียมทีม วอลเลย์บอลชายของสถาบันอุดมศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ณ มหาวิทยาลัยฉะเชิงเทรา จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้จัดการทีม จำนวน 12 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 12 คน รวม 36 คน และนักกีฬา จำนวน 144 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่พบมากคือ ระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ อุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ การทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ
4. ปัญหาด้านงบประมาณ ที่พบมากคือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
5. ปัญหาด้านสวัสดิการ ที่พบมากคือ การจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬาวรร บัญยงค์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้จัดการทีม จำนวน 15 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 15 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 64 คน รวมทั้งสิ้น 94 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อมพบว่า ปัญหาระดับปานกลางคือ แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม ความสะดวก และความปลอดภัย และความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย
2. ปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่พบมากคือ เวทีมวยในการฝึกซ้อมจำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนที่พบมากคือ ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง
4. ปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการที่พบมากคือ เบียดเบียนในการฝึกซ้อมการประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา การให้บริการสั่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา และการให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา
5. ปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อมที่พบมากคือ ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อมและความพอเพียงทางด้านโภชนาการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 82 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 82 คน นักกีฬาประเภททีม จำนวน 1,348 คน รวมทั้งสิ้น 1,512 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้จัดการทีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม จำนวน 38 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
2. ผู้ฝึกสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม จำนวน 38 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
3. นักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ได้สัดส่วนจากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเลขสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน (ดังตาราง 1)

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

สถาบันอุดมศึกษา	ประชากร										กลุ่มตัวอย่าง					
	ฟุตบอล		รักบี้ฟุตบอล		เซปักตะกร้อ		ซอฟท์บอล		วอลเลย์บอล		บาสเกตบอล		รวมนักศึกษา	ชาย	หญิง	รวม
	จำนวนนักศึกษา	15 คน	จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	ทีมชุดนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	ชาย	หญิง				
													จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา
1. มหาวิทยาลัยเอริก	-	-	-	-	-	-	-	-	15	15	15	-	45	10	5	15
2. มหาวิทยาลัยสยาม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	15	-	30	5	5	10
3. มหาวิทยาลัยรังสิต	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	15	15	45	5	10	15
4. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	20	25	12	-	-	-	-	-	-	-	15	15	87	25	5	30
5. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	20	-	12	-	-	-	-	15	15	15	15	15	92	42	10	52
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20	9	-	9
7. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	-	-	-	15	-	-	-	-	-	-	-	-	15	6	-	6
8. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	20	-	12	-	-	-	-	-	-	-	15	-	47	20	-	20
9. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	6	-	6
10. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	-	-	12	-	-	-	-	-	-	-	15	-	27	10	-	10
11. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	20	-	-	-	-	-	-	-	15	15	-	-	50	20	5	25
12. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	-	-	-	15	-	-	-	-	-	-	-	-	15	6	-	6
13. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20	9	-	9
14. วิทยาลัยโชนก	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20	9	-	9
15. วิทยาลัยรัตนบัณฑิต	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20	9	-	9
16. วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20	9	-	9
รวม	180	25	48	30	45	75	45	120	45	568	200	40	240			

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ในระหว่างวันที่ 11 – 18 มกราคม 2546 โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ตามทัศนะของนักกีฬาประเภททีม ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแยกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการฝึกซ้อม
2. ด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน
3. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม
4. ด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน
5. ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบปลายเปิด (Opened – Ended)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษารายละเอียดของวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางและกำหนดขอบเขต สาระสำคัญเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเรื่องที่ทำการศึกษาค้นคว้า

2. ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือในการวิจัย เพื่อหารูปแบบในการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

3. สรุบบทขอบเขตในการวิจัยได้ 5 ด้าน คือ ด้านการฝึกซ้อม ด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม ด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน

4. นำขอบเขตด้านต่าง ๆ มาสร้างข้อย่อยของแบบสอบถาม

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามฉบับร่างให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบและรับคำแนะนำมาปรับปรุง เพื่อให้เป็นแบบสอบถามที่ชัดเจนที่สุด
2. ทำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และเพื่อหาความเที่ยงตรงหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) (ภาคผนวก)
3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – out) กับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาประเภททีมของที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามในแต่ละตอนและทั้งฉบับ ซึ่งใช้สถิติสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค มีความเชื่อมั่น .86
4. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามและนำไปให้ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย และอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬาประเภททีม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ในการแจกแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเองพร้อมนัดหมายวันรับแบบสอบถามกลับคืน
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน
5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติ

วิธีจัดการกับข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามไปทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
รอบมหกรรม

ตอนที่ 3 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมาสรุปเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f แทน จำนวนความถี่

% แทน จำนวนร้อยละ

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากผลการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีม นักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ไปทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ค่าร้อยละเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีม นักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

ตาราง 2 แสดงจำนวนข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ข้อมูลทั่วไป	N	%
1. เพศ	ชาย	222	80.43
	หญิง	54	19.57
	รวม	276	100
2. อายุ	ตั้งแต่ 20 ปีลงมา	52	18.84
	21 – 30 ปี	148	53.62
	31 – 40 ปี	40	14.50
	41 – 50 ปี	27	9.78
	51 ปีขึ้นไป	9	3.26
	รวม	276	100
3. สถานภาพของสถาบัน การศึกษาที่สังกัด	สถาบันตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ	35	92.10
	สถาบันตั้งอยู่ในต่างจังหวัด	3	7.90
	รวม	38	100
4. เข้าร่วมการแข่งขันในฐานะ	นักกีฬา	200	83.33
	ผู้ฝึกสอน	38	100
	ผู้จัดการทีม	38	100
	รวม	276	100
5. ประเภทกีฬาที่เข้าร่วม การแข่งขัน	ฟุตบอลชาย	93	33.70
	ซอฟท์บอลชาย	18	6.52
	รักบี้ฟุตบอลชาย 15 คน	19	6.88
	เซปักตะกร้อทีมชุดชาย	28	10.14
	วอลเลย์บอลชาย	31	11.23
	วอลเลย์บอลหญิง	33	11.96
	บาสเกตบอลชาย	33	11.96
	บาสเกตบอลหญิง	21	7.61
	รวม	200	100

จากตาราง 2 แสดงว่า

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 80.43 เพศหญิง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 19.57 นอกจากนี้พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะมีอายุ 21-30 ปี มีมากที่สุด จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 53.62 รองลงมาอายุตั้งแต่ 20 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.84 อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.78 และอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.26 ส่วนสถาบันที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ มีจำนวน 35 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 92.10 และสถาบันที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด มีจำนวน 3 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 7.90 นอกจากนี้ยังพบว่า เข้าร่วมการแข่งขันในฐานะนักกีฬา จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ผู้ฝึกสอน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และผู้จัดการทีม จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ประเภทกีฬาฟุตบอลมีมากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 33.70 รองลงมาได้แก่ วอลเลย์บอลหญิง และ บาสเกตบอลชาย จำนวนอย่างละ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.96 วอลเลย์บอลชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.23 เซปักคตะกร้อทีมชาย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.14 บาสเกตบอลหญิง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.61 รักบี้ฟุตบอลชาย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.88 และซอฟท์บอลชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.52

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การกำหนดวัน เวลา สถานที่ฝึกซ้อม	f	1	2	7	8	20
และระยะเวลาในการฝึกซ้อม	%	2.63	5.26	18.42	21.05	52.64
2. ขั้นตอนในการฝึกซ้อมจัดอย่างเป็นระบบ	f	2	4	21	6	5
มีระเบียบแบบแผน	%	5.26	10.52	55.27	15.80	13.15
3. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของ	f	3	5	15	8	7
นักกีฬา	%	7.90	13.15	39.48	21.05	18.42
4. นักกีฬาฝึกซ้อมตรงตามเวลาที่กำหนดไว้	f	6	9	15	5	3
อยู่เป็นประจำ	%	15.79	23.68	39.48	13.15	7.90
5. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหา	f	9	7	14	5	3
การเรียน	%	23.68	18.42	36.85	13.15	7.90
6. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหา	f	8	8	12	5	5
ส่วนตัว	%	21.05	21.05	31.60	13.15	13.15
7. นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บในขณะที่ฝึกซ้อม	f	3	6	12	9	8
	%	7.89	15.79	31.59	23.68	21.05
8. นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติและทีมชาติ	f	1	2	5	10	20
ไม่สามารถมาฝึกซ้อมร่วมกับทีมได้	%	2.63	5.26	13.16	26.31	52.64
รวม	f	33	43	101	56	71
	%	10.85	14.14	33.23	18.42	23.36

จากตาราง 3 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็น
ของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อมมีดังนี้

1. การกำหนดวัน เวลา สถานที่ฝึกซ้อมและระยะเวลาในการฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 52.64 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

2. ขั้นตอนในการฝึกซ้อมจัดอย่างเป็นระบบมีระเบียบแบบแผนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 55.27 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

3. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.48 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

4. นักกีฬาฝึกซ้อมตรงตามเวลาที่กำหนดไว้อยู่เป็นประจำพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.48 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

5. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.85 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

6. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาส่วนตัวพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.60 รองลงมาได้แก่ ระดับมากและมากที่สุด จำนวนอย่างละ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด จำนวนอย่างละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 ตามลำดับ

7. นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บในขณะที่ฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.59 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

8. นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติและทีมชาติไม่สามารถมาฝึกซ้อมร่วมกับทีมได้พบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 52.64 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อมโดยรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 33.23 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.36 ระดับน้อย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.14 และระดับมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.85 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กำหนดวัน เวลา สถานที่ฝึกซ้อมและระยะเวลาในการฝึกซ้อม	f	2	3	7	12	14
	%	5.26	7.90	18.42	31.58	36.84
2. ขั้นตอนในการฝึกซ้อมจัดอย่างเป็นระบบ มีระเบียบแบบแผน	f	3	5	14	10	6
	%	7.89	13.16	36.84	26.32	15.79
3. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	f	3	4	8	10	13
	%	7.89	10.53	21.05	26.32	34.21
4. นักกีฬาฝึกซ้อมตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ อยู่เป็นประจำ	f	4	7	15	8	4
	%	10.53	18.42	39.47	21.05	10.53
5. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียน	f	5	6	16	8	3
	%	13.16	15.79	42.11	21.05	7.89
6. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาส่วนตัว	f	3	6	15	9	5
	%	7.90	15.79	39.47	23.68	13.16
7. นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บในขณะที่ฝึกซ้อม	f	2	5	12	10	9
	%	5.26	13.16	31.58	26.32	23.68
8. นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติและทีมชาติ ไม่สามารถฝึกซ้อมร่วมกับทีมได้	f	2	3	15	10	8
	%	5.26	7.90	39.47	26.32	21.05
รวม	f	24	39	102	77	62
	%	7.89	12.83	33.55	25.33	20.39

จากตาราง 4 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อมมีดังนี้

1. การกำหนดวัน เวลา สถานที่ฝึกซ้อม และระยะเวลาในการฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

2. ขั้นตอนในการฝึกซ้อมจัดอย่างเป็นระบบมีระเบียบแบบแผนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

3. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

4. นักกีฬาฝึกซ้อมตรงตามเวลาที่กำหนดไว้อยู่เป็นประจำพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับน้อยที่สุดและระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

5. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

6. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาส่วนตัวพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

7. นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บในขณะที่ฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

8. นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติและทีมชาติไม่สามารถมาฝึกซ้อมร่วมกับทีมได้พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อมโดยรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 33.55 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 25.33 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.39 ระดับมาก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.83 และระดับมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของนักกีฬา

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กำหนดวัน เวลา สถานที่ฝึกซ้อมและระยะเวลาในการฝึกซ้อม	f	5	25	29	60	81
	%	2.50	12.50	14.50	30.00	40.50
2. ขั้นตอนในการฝึกซ้อมจัดอย่างเป็นระบบ มีระเบียบแบบแผน	f	25	34	80	40	21
	%	12.50	17.00	40.00	20.00	10.50
3. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	f	21	35	65	44	35
	%	10.50	17.50	32.50	22.00	17.50
4. นักกีฬาฝึกซ้อมตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ อยู่เป็นประจำ	f	30	45	75	35	15
	%	15.00	22.50	37.50	17.50	7.50
5. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียน	f	35	40	104	16	5
	%	17.50	20.00	52.00	8.00	2.50
6. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาส่วนตัว	f	31	45	98	20	6
	%	15.50	22.50	49.00	10.00	3.00
7. นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บในขณะที่ฝึกซ้อม	f	10	13	89	49	39
	%	5.00	6.50	44.50	24.50	19.50
8. นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติและทีมชาติ ไม่สามารถฝึกซ้อมร่วมกับทีมได้	f	7	20	25	51	97
	%	3.50	10.00	12.50	25.50	48.50
รวม	f	164	267	565	315	299
	%	10.25	16.06	35.31	19.69	18.69

จากตาราง 5 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อมมีดังนี้

1. การกำหนดวัน เวลา สถานที่ฝึกซ้อม และระยะเวลาในการฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ระดับปานกลาง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 ระดับมาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

2. ขั้นตอนในการฝึกซ้อมจัดอย่างเป็นระบบมีระเบียบแบบแผนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ระดับมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

3. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 ระดับน้อยที่สุดและระดับมาก จำนวนอย่างละ 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

4. นักกีฬาฝึกซ้อมตรงตามเอกสารที่กำหนดไว้อยู่เป็นประจำพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ระดับน้อย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ระดับมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

5. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ระดับน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

6. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาส่วนตัวพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ระดับมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ระดับน้อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

7. นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บในขณะที่ฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ระดับมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

8. นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติและทีมชาติไม่สามารถฝึกซ้อมร่วมกับทีมได้พบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ระดับปานกลาง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ระดับมาก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อม โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 565 คน คิดเป็นร้อยละ 35.31 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 19.69 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 18.69 ระดับมาก จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 16.06 และระดับมากที่สุด จำนวน 164คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนของผู้จัดการทีม

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ฝึกสอนจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อม	f	1	1	10	9	17
ให้แก่นักกีฬา	%	2.63	2.63	26.31	23.69	44.74
2. ผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอด	f	1	2	10	15	10
ความรู้ให้กับนักกีฬา	%	2.63	5.26	26.32	39.47	26.32
3. ผู้ฝึกสอนนำจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ใน	f	5	7	13	9	4
ระหว่างการฝึกซ้อมกับนักกีฬา	%	13.16	18.42	34.21	23.68	10.53
4. ผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการ	f	5	9	12	10	2
ฝึกซ้อมกับนักกีฬา	%	13.16	23.68	31.58	26.32	5.26
5. ผู้ฝึกสอนสร้างระเบียบวินัยให้แก่นักกีฬา	f	3	5	10	12	8
ในการเก็บตัวฝึกซ้อม	%	7.89	13.16	26.32	31.58	21.05
6. มีการจัดให้แข่งขันก่อนการแข่งขัน	f	3	3	15	10	7
รอบมหกรรม	%	7.89	7.89	39.47	26.32	18.43
7. นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	f	7	10	8	9	4
	%	18.42	26.32	21.05	23.68	10.53
8. นักกีฬามีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในการ	f	3	5	8	12	10
ฝึกซ้อม	%	7.89	13.16	21.05	31.58	26.32
9. นักกีฬามีความสามัคคีกันของทีมเป็นอย่างดี	f	1	2	8	11	16
	%	2.63	5.26	21.05	28.95	42.11
10. นักกีฬาในทีมมีน้ำใจเป็นนักกีฬารู้จักชนะ	f	2	3	8	10	15
และการให้อภัย	%	5.26	7.90	21.05	26.32	39.47
รวม	f	31	47	102	107	93
	%	8.16	12.37	26.84	28.16	24.47

จากตาราง 6 แสดงว่า

ปัญหาเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อมให้แก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระดับน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.69 ระดับมาก และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

2. ผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด และระดับปานกลาง จำนวนอย่างละ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

3. ผู้ฝึกสอนนักจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ในระหว่างการฝึกซ้อมกับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

4. ผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

5. ผู้ฝึกสอนสร้างระเบียบวินัยให้แก่นักกีฬาในการเก็บตัวฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

6. มีการจัดให้แข่งขันก่อนการแข่งขันรอบมหกรรมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.43 ระดับมาก และมากที่สุด จำนวน อย่างละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

7. นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

8. นักกีฬามีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

9. นักกีฬามีความสามัคคีกันในเกมเป็นอย่างดีพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

10. นักกีฬาในเกมมีน้ำใจเป็นนักกีฬารู้จักชนะและการให้อภัยพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมให้นักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 28.16 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.84 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 24.47 ระดับมาก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.37 และระดับมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ฝึกสอนจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อมให้แก่นักกีฬา	f	1	1	10	12	14
	%	2.63	2.63	26.31	31.58	36.84
2. ผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักกีฬา	f	2	4	7	10	15
	%	5.26	10.53	18.42	26.32	39.49
3. ผู้ฝึกสอนนำจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ในระหว่างการฝึกซ้อมกับนักกีฬา	f	4	7	10	12	5
	%	10.53	18.42	26.31	31.58	13.15
4. ผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬา	f	3	6	12	10	7
	%	7.89	15.79	31.58	26.32	18.42
5. ผู้ฝึกสอนสร้างระเบียบวินัยให้แก่นักกีฬาในการเก็บตัวฝึกซ้อม	f	1	1	10	11	15
	%	2.63	2.63	26.32	28.95	39.47
6. มีการจัดให้แข่งขันก่อนการแข่งขันรอบมหกรรม	f	2	2	10	12	12
	%	5.26	5.26	26.32	31.58	31.58
7. นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	f	5	8	18	5	2
	%	13.16	21.05	47.37	13.16	5.26
8. นักกีฬามีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม	f	5	8	20	3	2
	%	13.15	21.05	52.63	7.90	5.26
9. นักกีฬามีความสามัคคีกันในทีมเป็นอย่างดี	f	2	3	7	12	14
	%	5.26	7.90	18.42	31.58	36.84
10. นักกีฬาในทีมมีน้ำใจเป็นนักกีฬารู้จักชนะและการให้อภัย	f	1	2	8	12	15
	%	2.63	5.26	21.05	31.58	39.48
รวม	f	26	42	112	99	101
	%	6.84	11.05	29.47	26.00	26.58

จากตาราง 7 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อมให้แก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับมาก และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

2. ผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

3. ผู้ฝึกสอนนักจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ในช่วงการฝึกซ้อมกับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

4. ผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

5. ผู้ฝึกสอนสร้างระเบียบวินัยให้แก่นักกีฬาในการเก็บตัวฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95 ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับมากและมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

6. มีการจัดให้แข่งขันก่อนการแข่งขันรอบมหกรรมพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดและน้อย จำนวนอย่างละ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับมากและมากที่สุด จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

7. นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับน้อย และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

8. นักกีฬามีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 56.63 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

9. นักกีฬามีความสามัคคีในทีมเป็นอย่างดีพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

10. นักกีฬาในทีมมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักชนะและการให้อภัยพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.48 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 26.68 ระดับน้อย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 26.06 ระดับมาก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.05 และระดับมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.84 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาต่อนักกีฬาและผู้ฝึกสอนตามความคิดเห็นของนักกีฬา

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ฝึกสอนจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อมให้แก่นักกีฬา	f	5	15	25	70	85
	%	2.50	7.50	12.50	35.00	42.50
2. ผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักกีฬา	f	15	23	97	35	30
	%	7.50	11.50	48.50	17.50	15.00
3. ผู้ฝึกสอนนำจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ในเรื่องระหว่างการฝึกซ้อมกับนักกีฬา	f	32	37	89	22	20
	%	16.00	18.50	44.50	11.00	10.00
4. ผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬา	f	33	40	82	27	18
	%	16.50	20.00	41.00	13.50	9.00
5. ผู้ฝึกสอนสร้างระเบียบวินัยให้แก่นักกีฬาในการเก็บตัวฝึกซ้อม	f	9	15	87	49	40
	%	4.50	7.50	43.50	24.50	20.00
6. มีการจัดให้แข่งขันก่อนการแข่งขันรอบมหกรรม	f	6	10	41	74	69
	%	3.00	5.00	20.50	37.00	34.50
7. นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	f	5	25	75	50	45
	%	2.50	12.50	37.50	25.00	22.50
8. นักกีฬามีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม	f	18	29	68	51	34
	%	9.00	14.50	34.00	25.50	17.00
9. นักกีฬามีความสามัคคีกันในห้องเป็นอย่างดี	f	9	27	71	64	29
	%	4.50	13.50	35.50	32.00	14.50
10. นักกีฬาในห้องมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักชนะและการให้อภัย	f	11	17	29	62	81
	%	5.50	8.50	14.50	31.00	40.50
รวม	f	143	238	664	504	451
	%	7.15	11.90	33.20	25.20	22.55

จากตาราง 8 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาต่อนักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อมให้แก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ระดับปานกลาง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ระดับมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ
2. ผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ระดับมาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ
3. ผู้ฝึกสอนนำจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ในระหว่างการฝึกซ้อมกับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ระดับมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ระดับน้อย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ
4. ผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ระดับน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ
5. ผู้ฝึกสอนสร้างระเบียบวินัยให้แก่นักกีฬาในการเก็บตัวฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ
6. มีการจัดให้แข่งขันก่อนการแข่งขันรอบมหกรรมพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ระดับปานกลาง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ
7. นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ระดับมาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ
8. นักกีฬามีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ระดับมาก จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

9. นักกีฬาที่มีความสามัคคีในทีมเป็นอย่างดีพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 ระดับมาก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

10. นักกีฬาในทีมมีน้ำใจเป็นนักกีฬารู้จักชนะและการให้อภัยพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 ระดับปานกลาง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 ระดับมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอนโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 664 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 504 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 451 คน คิดเป็นร้อยละ 22.55 ระดับมาก จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และระดับมากที่สุด จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 7.15 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงจำนวนและปัญหาค่าธรรมเนียมด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดหาชุดฝึกซ้อมและชุดแข่งขันให้กับ	f	2	4	7	10	15
นักกีฬาและผู้ฝึกสอน	%	5.26	10.52	18.42	26.31	39.49
2. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอกับ	f	5	7	15	7	4
นักกีฬา	%	13.15	18.42	39.49	18.42	10.52
3. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพ	f	7	9	10	7	5
ทางกายมีจำนวนเพียงพอแก่นักกีฬา	%	18.42	23.70	26.31	18.42	13.15
4. สนามฝึกซ้อมเพียงพอแก่นักกีฬาและ	f	5	8	15	6	4
มีอากาศถ่ายเทได้ดี	%	13.15	21.05	39.50	15.78	10.52
5. สนามฝึกซ้อมมีห้องน้ำและห้องเปลี่ยน	f	4	9	16	6	3
เครื่องแต่งตัวแก่นักกีฬา	%	10.52	23.68	42.10	15.80	7.90
6. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีมาตรฐานเดียวกันกับ	f	1	3	11	13	10
อุปกรณ์แข่งขันจริง	%	2.63	7.90	28.95	34.21	26.31
7. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพ	f	9	10	11	5	3
ทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัย	%	23.70	26.31	28.94	13.15	7.90
8. มีความปลอดภัยภายในสนามฝึกซ้อม	f	2	2	7	15	12
	%	5.26	5.26	18.42	39.49	31.57
รวม	f	35	52	92	69	56
	%	11.51	17.10	30.27	22.70	18.42

จากตาราง 9 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมมีดังนี้

1. มีการจัดหาชุดฝึกซ้อมและชุดแข่งขันให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.49 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

2. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอกับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.49 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยและมาก จำนวนอย่างละ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 ตามลำดับ

3. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายมีจำนวนเพียงพอแก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 ระดับน้อยและมากที่สุด จำนวนอย่างละ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 ตามลำดับ

4. สนามฝึกซ้อมเพียงพอแก่นักกีฬาและมีอากาศถ่ายเทได้ดีพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.78 ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 ตามลำดับ

5. สนามฝึกซ้อมมีห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 42.10 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 ระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

6. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีมาตรฐานเดียวกันกับอุปกรณ์แข่งขันจริงพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

7. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัยพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.94 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระดับมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

8. มีความปลอดภัยในสนามฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.49 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.57 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมากและระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.27 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 22.70 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.43 และระดับมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.51 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวนและปัญหาค่าธรรมเนียมด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดหาชุดฝึกซ้อมและชุดแข่งขันให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	2	2	15	12	7
	%	5.26	5.26	39.48	31.58	18.42
2. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอกับนักกีฬา	f	1	2	13	10	12
	%	2.63	5.26	34.21	26.31	31.59
3. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายมีจำนวนเพียงพอแก่นักกีฬา	f	3	5	8	10	12
	%	7.90	13.15	21.05	26.31	31.59
4. สนามฝึกซ้อมเพียงพอแก่นักกีฬาและมีอากาศถ่ายเทได้ดี	f	1	1	15	12	9
	%	2.63	2.63	39.47	31.59	23.68
5. สนามฝึกซ้อมมีห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแก่นักกีฬา	f	3	5	7	10	13
	%	7.90	13.15	18.42	26.32	34.21
6. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีมาตรฐานเดียวกันกับอุปกรณ์แข่งขันจริง	f	2	2	12	12	10
	%	5.26	5.26	31.58	31.58	26.31
7. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัย	f	5	8	7	6	12
	%	13.15	21.05	18.42	15.79	31.58
8. มีความปลอดภัยภายในสนามฝึกซ้อม	f	1	3	12	12	10
	%	2.63	7.90	31.58	31.58	26.31
รวม	f	18	28	89	84	85
	%	5.92	9.20	29.29	27.63	27.96

จากตาราง 10 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมมีดังนี้

1. มีการจัดหาชุดฝึกซ้อมและชุดแข่งขันให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.48 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

2. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอกับนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.59 ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

3. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายมีจำนวนเพียงพอแก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.59 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

4. สนามฝึกซ้อมเพียงพอแก่นักกีฬาและมีอากาศถ่ายเทได้ดีพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.59 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับมาก และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

5. สนามฝึกซ้อมมีห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแก่นักกีฬาพบว่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

6. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีมาตรฐานเดียวกันกับอุปกรณ์แข่งขันจริงพบว่า อยู่ในระดับน้อยและระดับปานกลาง จำนวนอย่างละ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับมากและระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

7. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัยพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.59 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 ตามลำดับ

8. มีความปลอดภัยในสนามฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับน้อยและระดับปานกลาง จำนวนอย่างละ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.29 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 27.96 ระดับน้อย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 27.63 ระดับมาก จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 และระดับมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.92 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของนักกีฬา

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดหาชุดฝึกซ้อมและชุดแข่งขันให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	19	25	71	45	40
	%	9.50	12.50	35.50	22.50	20.00
2. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอกับนักกีฬา	f	15	30	75	50	30
	%	7.50	15.00	37.50	25.00	15.00
3. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายมีจำนวนเพียงพอแก่นักกีฬา	f	32	33	71	34	29
	%	16.00	16.50	35.50	17.50	14.50
4. สนามฝึกซ้อมเพียงพอแก่นักกีฬาและมีอากาศถ่ายเทได้ดี	f	21	29	75	45	30
	%	10.50	14.50	37.50	22.50	15.00
5. สนามฝึกซ้อมมีห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแก่นักกีฬา	f	27	37	76	35	25
	%	13.50	18.50	38.00	17.50	12.50
6. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีมาตรฐานเดียวกับอุปกรณ์แข่งขันจริง	f	29	35	74	38	24
	%	14.50	17.50	37.00	19.00	12.00
7. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัย	f	32	38	78	30	22
	%	16.00	19.00	39.00	15.00	11.00
8. มีความปลอดภัยภายในสนามฝึกซ้อม	f	19	31	75	50	25
	%	9.50	15.50	37.50	25.00	12.50
รวม	f	194	258	595	327	225
	%	12.12	16.13	37.19	20.50	14.06

จากตาราง 11 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมมีดังนี้

1. มีการจัดหาชุดฝึกซ้อมและชุดแข่งขันให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

2. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอแก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ระดับน้อยที่สุดและระดับมาก จำนวนอย่างละ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และระดับมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

3. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายมีจำนวนเพียงพอแก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ระดับมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ระดับมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 ตามลำดับ

4. สนามฝึกซ้อมเพียงพอแก่นักกีฬาและมีอากาศถ่ายเทได้ดีพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ระดับมาก จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

5. สนามฝึกซ้อมมีห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ระดับน้อย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ระดับมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

6. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีมาตรฐานเดียวกันกับอุปกรณ์แข่งขันจริงพบว่า อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ระดับมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ระดับมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

7. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัยพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ระดับมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ระดับน้อย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ

8. มีความปลอดภัยในสนามฝึกซ้อมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ระดับมาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 595 คน คิดเป็นร้อยละ 37.19 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ระดับมาก จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 16.13 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06 และระดับมากที่สุด จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน
ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา	f	1	2	4	10	21
	%	2.63	5.26	10.53	26.32	55.26
2. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	1	1	6	12	18
	%	2.63	2.63	15.79	31.58	47.37
3. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการแข่งขันให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	2	2	4	15	15
	%	5.26	5.26	10.52	39.48	39.48
4. มีการจัดทำประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	1	2	5	12	18
	%	2.63	5.26	13.16	31.58	47.37
5. มีการจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้แก่ นักกีฬา	f	5	9	17	5	2
	%	13.16	23.68	44.74	13.16	5.26
6. มีการจัดสถานที่พักให้แก่ นักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวฝึกซ้อมและการแข่งขัน	f	5	7	14	7	5
	%	13.16	18.42	36.84	18.42	13.16
7. มีการจัดหารถรับ – ส่ง นักกีฬาและผู้ฝึกสอนไปฝึกซ้อมและแข่งขันนอกสถานที่	f	3	3	7	10	15
	%	7.89	7.89	18.42	26.32	39.48
8. มีการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬา	f	9	9	12	5	3
	%	23.68	23.68	31.58	13.16	7.90
9. มีเจ้าหน้าที่ประจำทีมปฐมพยาบาลดูแลการบาดเจ็บของนักกีฬาในช่วงแข่งขัน	f	7	9	13	4	5
	%	18.42	23.68	34.21	10.53	13.16
รวม	f	34	44	82	80	102
	%	9.94	12.86	23.98	23.39	29.83

จากตาราง 12 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีดังนี้

1. มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 55.26 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

2. มีการจัดเบี่ยงเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับมาก และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

3. มีการจัดเบี่ยงเลี้ยงในการแข่งขันให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดและระดับน้อย จำนวนอย่างละ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.48 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 ระดับมากและระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

4. มีการจัดทำประกันคุณภาพและอุบัติเหตุให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

5. มีการจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับน้อยและระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

6. มีการจัดหาสถานที่พักให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวฝึกซ้อมและการแข่งขันพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยและระดับมาก จำนวนอย่างละ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับน้อยที่สุด และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ตามลำดับ

7. มีการจัดหารถรับ – ส่ง นักกีฬาและผู้ฝึกสอนไปฝึกซ้อมและแข่งขันนอกสถานที่พบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.48 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมากและระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

8. มีการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับมากและมากที่สุด จำนวนอย่างละ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.68 ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ

9. มีเจ้าหน้าที่ประจำทีมปฐมพยาบาลดูแลการบาดเจ็บของนักกีฬาในช่วงแข่งขันพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 23.68 ระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.83 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.98 ระดับน้อย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 23.39 ระดับมาก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.86 และระดับมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.94 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษาและผู้ฝึกสอน
ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา	f	1	3	7	17	10
	%	2.63	7.89	18.42	44.74	26.32
2. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้นักศึกษาและผู้ฝึกสอน	f	2	3	6	12	15
	%	5.26	7.90	15.79	31.58	39.47
3. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการแข่งขันให้นักศึกษาและผู้ฝึกสอน	f	1	1	6	10	20
	%	2.63	2.63	15.79	26.32	52.63
4. มีการจัดทำประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักศึกษาและผู้ฝึกสอน	f	2	3	8	10	15
	%	5.26	7.90	21.05	26.32	39.47
5. มีการจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้แก่นักศึกษา	f	4	10	19	3	2
	%	10.53	26.32	50.00	7.89	5.26
6. มีการจัดสถานที่พักให้นักศึกษาและผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวฝึกซ้อมและการแข่งขัน	f	5	10	15	5	3
	%	13.16	26.32	39.47	13.16	7.89
7. มีการจัดหารถรับ – ส่ง นักศึกษาและผู้ฝึกสอนไปฝึกซ้อมและแข่งขันนอกสถานที่	f	2	3	6	10	17
	%	5.26	7.89	15.79	26.32	44.74
8. มีการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักศึกษา	f	8	10	15	3	2
	%	21.05	26.32	39.47	7.90	5.26
9. มีเจ้าหน้าที่ประจำทีมปฐมพยาบาลดูแลการบาดเจ็บของนักศึกษาในช่วงแข่งขัน	f	4	5	12	9	8
	%	10.53	13.16	31.58	23.68	21.05
รวม	f	29	48	94	79	92
	%	8.48	14.03	27.48	23.10	26.90

ตาราง 13 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักศึกษาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษาและผู้ฝึกสอนมีดังนี้

1. มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

2. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

3. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการแข่งขันให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับมาก และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

4. มีการจัดทำประกันคุณภาพและอุบัติเหตุให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

5. มีการจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้แก่นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

6. มีการจัดหาสถานที่พักให้แก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวฝึกซ้อมและการแข่งขันพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อยและระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

7. มีการจัดหารถรับ – ส่ง นักกีฬา และผู้ฝึกสอนไปฝึกซ้อมและแข่งขันนอกสถานที่พบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

8. มีการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

9. มีเจ้าหน้าที่ประจำที่มปฐมพยาบาลดูแลการบาดเจ็บของนักกีฬาในช่วงแข่งขันพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 27.48 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 ระดับน้อย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10 ระดับมาก จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.03 และระดับมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.48 ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนตามความคิดเห็นของนักกีฬา

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา	f	4	10	24	75	87
	%	2.00	5.00	12.00	37.50	43.50
2. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	8	13	42	75	62
	%	4.00	6.50	21.00	37.50	31.00
3. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการแข่งขันให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	4	11	38	79	68
	%	2.00	5.50	19.00	39.50	34.00
4. มีการจัดทำประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	4	21	72	62	41
	%	2.00	10.50	36.00	31.00	20.50
5. มีการจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้แก่นักกีฬา	f	39	47	78	22	14
	%	19.50	23.50	39.00	11.00	7.00
6. มีการจัดสถานที่พักให้แก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวฝึกซ้อมและการแข่งขัน	f	43	47	59	31	20
	%	21.50	23.50	29.50	15.50	10.00
7. มีการจัดหารถรับ – ส่ง นักกีฬาและผู้ฝึกสอนไปฝึกซ้อมและแข่งขันนอกสถานที่	f	12	19	68	59	42
	%	6.00	9.50	34.00	29.50	21.00
8. มีการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬา	f	31	49	78	29	13
	%	15.50	24.50	39.00	14.50	6.50
9. มีเจ้าหน้าที่ประจำทีมปฐมพยาบาลดูแลการบาดเจ็บของนักกีฬาในช่วงแข่งขัน	f	25	37	68	45	25
	%	12.50	18.50	34.00	22.50	12.50
รวม	f	170	254	527	477	372
	%	9.44	14.11	29.28	26.50	20.67

จากตาราง 14 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีดังนี้

1. มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ระดับปานกลาง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

2. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 ระดับปานกลาง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ระดับมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

3. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการแข่งขันให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 ระดับปานกลาง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ระดับมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

4. มีการจัดทำประกันคุณภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ระดับมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

5. มีการจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้นักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ระดับมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ระดับน้อย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ตามลำดับ

6. มีการจัดหาสถานที่พักให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวฝึกซ้อมและการแข่งขันพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ระดับมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 ระดับน้อย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

7. มีการจัดหารถรับ – ส่ง นักกีฬาและผู้ฝึกสอนไปฝึกซ้อมและแข่งขันนอกสถานที่พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ระดับมาก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

8. มีการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ระดับมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ระดับน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

9. มีเจ้าหน้าที่ประจำทีมปฐมพยาบาลดูแลการบาดเจ็บของนักกีฬาในช่วงแข่งขันพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ระดับมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ระดับน้อยที่สุด และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 527 คน คิดเป็นร้อยละ 29.28 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 477 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 20.67 ระดับมาก จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 14.11 และระดับมากที่สุด จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 9.44 ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงจำนวนและคำร้อยละปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบันตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้บริหารมีการส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	f	3	4	13	10	8
	%	7.89	10.53	34.12	26.32	21.05
2. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน	f	2	4	10	13	9
	%	5.26	10.53	26.32	34.21	23.68
3. ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน	f	6	9	15	5	3
	%	15.79	23.69	39.47	13.16	7.89
4. ผู้บริหารจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	1	5	7	10	15
	%	2.63	13.16	18.42	26.32	39.47
5. ผู้บริหารจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของนักกีฬาเป็นกรณีพิเศษ	f	6	9	15	5	3
	%	15.79	23.69	39.47	13.16	7.89
6. ผู้บริหารจัดรางวัลพิเศษให้แก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขัน	f	3	5	10	8	12
	%	7.89	13.16	26.32	21.05	31.58
7. ผู้บริหารมาชมการฝึกซ้อมและการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ	f	1	2	5	15	15
	%	2.63	5.27	13.16	39.47	39.47
8. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อนักกีฬาที่บาดเจ็บ	f	1	3	5	10	19
	%	2.63	7.89	13.16	26.32	50.00
รวม	f	23	41	80	76	84
	%	7.56	13.49	26.32	25.00	27.63

จากตาราง 15 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบันมีดังนี้

1. ผู้บริหารมีการส่งเสริมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32ระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

2. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาการกีฬาของสถาบันพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

3. ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอกมากสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของ สถาบันพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.69 ระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

4. ผู้บริหารจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

5. ผู้บริหารจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของนักกีฬาเป็นกรณีพิเศษพบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.69 ระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

6. ผู้บริหารจัดรางวัลพิเศษให้แก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขันพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

7. ผู้บริหารมาชมการฝึกซ้อมและการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ พบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด และระดับน้อย จำนวนอย่างละ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.27 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

8. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อนักกีฬาที่บาดเจ็บพบว่า อยู่ในระดับน้อย ที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบันโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 27.63 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับน้อย จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ระดับมาก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.49 และระดับมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.56 ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบันตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้บริหารมีการส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	f	2	2	8	14	12
	%	5.26	5.26	21.05	36.85	31.58
2. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน	f	1	2	4	10	21
	%	2.63	5.26	10.53	26.32	55.26
3. ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน	f	10	12	7	5	4
	%	26.32	31.58	18.42	13.16	10.52
4. ผู้บริหารจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	2	4	5	12	15
	%	5.26	10.53	13.16	31.58	39.47
5. ผู้บริหารจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของนักกีฬาเป็นกรณีพิเศษ	f	8	9	17	3	1
	%	21.05	23.69	44.73	7.90	2.63
6. ผู้บริหารจัดรางวัลพิเศษให้แก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขัน	f	4	7	18	5	4
	%	10.53	18.42	47.36	13.16	10.53
7. ผู้บริหารมาชมการฝึกซ้อมและการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ	f	2	3	5	12	16
	%	5.26	7.89	13.16	31.58	42.11
8. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อนักกีฬาที่บาดเจ็บ	f	2	4	10	10	12
	%	5.26	10.52	26.32	26.32	31.58
รวม	f	41	43	74	71	85
	%	10.20	14.14	24.34	23.36	27.96

จากตาราง 16 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน

1. ผู้บริหารมีการส่งเสริมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.85 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับมากและระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

2. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาการกีฬาของสถาบันพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 55.26 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

3. ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอกมากสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของสถาบันพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด จำนวน 26.32 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 ตามลำดับ

4. ผู้บริหารจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

5. ผู้บริหารจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของนักกีฬาเป็นกรณีพิเศษพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.73 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.69 ระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

6. ผู้บริหารจัดรางวัลพิเศษให้แก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขันพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.36 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับน้อยที่สุด และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

7. ผู้บริหารมาชมการฝึกซ้อมและการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

8. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อนักกีฬาที่บาดเจ็บพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย และระดับปานกลาง จำนวนอย่างละ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52 และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมที่มหนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบันโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 27.96 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.34 ระดับน้อย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.36 ระดับมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.14 และระดับมากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงจำนวนและคำร้อยละปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบันตามความคิดเห็นของนักกีฬา

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้บริหารมีการส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	f	21	25	69	47	38
	%	10.50	12.50	34.50	23.50	19.00
2. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน	f	15	21	71	52	41
	%	7.50	10.00	35.50	26.00	20.50
3. ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน	f	48	48	47	39	18
	%	24.00	24.00	23.50	19.50	9.00
4. ผู้บริหารจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน	f	20	31	40	56	53
	%	10.00	15.50	20.00	28.00	26.50
5. ผู้บริหารจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของนักกีฬาเป็นกรณีพิเศษ	f	57	46	51	26	20
	%	28.50	23.00	25.50	13.00	10.00
6. ผู้บริหารจัดรางวัลพิเศษให้แก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขัน	f	26	38	65	41	30
	%	13.00	19.00	32.50	20.50	15.00
7. ผู้บริหารมาชมการฝึกซ้อมและการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ	f	20	31	50	47	52
	%	10.00	15.50	25.00	23.50	26.00
8. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อนักกีฬาที่บาดเจ็บ	f	13	20	47	53	67
	%	6.50	10.00	23.50	26.50	33.50
รวม	f	220	260	440	361	319
	%	13.75	16.19	27.50	22.56	19.93

จากตาราง 17 แสดงว่า

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบันมีดังนี้

1. ผู้บริหารมีการส่งเสริมการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ระดับมาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

2. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาการกีฬาของสถาบันพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ระดับมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

3. ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอกมากสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของสถาบันพบว่า อยู่ในระดับมาก และระดับมากที่สุด จำนวนอย่างละ 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ระดับน้อย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

4. ผู้บริหารจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนพบว่า อยู่ในระดับน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อยที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ระดับปานกลาง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับมาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

5. ผู้บริหารจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของนักกีฬาเป็นกรณีพิเศษพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ระดับมาก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ระดับน้อย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 และระดับน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

6. ผู้บริหารจัดรางวัลพิเศษให้แก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขันพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ระดับมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และระดับมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ

7. ผู้บริหารมาชมการฝึกซ้อมและการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 52 คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ระดับน้อย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ระดับมาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 และระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

8. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อนักกีฬาที่บาดเจ็บพบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ระดับปานกลาง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ระดับมาก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบันโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 440 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมาได้แก่ ระดับน้อย จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 22.56 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 19.93 ระดับมาก จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19 และระดับมากที่สุด จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้จัดการทีม

1. ควรจัดตารางเรียนของนักกีฬาไม่ให้ตรงกับช่วงฝึกซ้อม
2. ควรจัดโปรแกรมการฝึกสมาธิหรือกิจกรรมที่ผ่อนคลายก่อนช่วงการแข่งขันให้กับนักกีฬา
3. ควรมีการจัดหาแพทย์หรือพยาบาลมาดูแลในการฝึกซ้อมในบางช่วง

ผู้ฝึกสอน

1. ควรจัดการเรียนการสอนไม่ให้ซ้ำซ้อนกับช่วงฝึกซ้อม
2. ควรจัดหาผู้ช่วยผู้ฝึกสอนมาช่วยผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น
3. ควรจัดตารางเวลาและสถานที่ในการฝึกซ้อมไม่ให้ตรงกับกีฬาประเภทอื่น ๆ

ที่ต้องใช้สนามฝึกซ้อมที่เดียวกัน

4. ควรมีการจัดหาแพทย์หรือพยาบาลมาดูแลในการฝึกซ้อมในบางครั้ง

นักกีฬา

1. ควรจัดหาทุนนักกีฬาให้มากขึ้น
2. ควรเพิ่มเบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับนักกีฬามากขึ้น
3. ควรมีแพทย์ประจำทีมมาดูแลในช่วงฝึกซ้อม

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ระหว่างวันที่ 11 – 18 มกราคม 2546 ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม 82 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 82 คน นักกีฬาประเภททีม จำนวน 1,348 คน รวมทั้งสิ้น 1,512 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้จัดการทีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม จำนวน 38 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง
2. ผู้ฝึกสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม จำนวน 38 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง
3. นักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม จำนวน 240 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่ต้องการทราบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30

รอบมหกรรม ตามทัศนะของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาประเภททีม ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแยกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการฝึกซ้อม
2. ด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน
3. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม
4. ด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน
5. ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารของสถาบัน

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบปลายเปิด (Opened – Ended)

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 หาความเที่ยงตรง โดยนำแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้พิจารณาตรวจสอบแก้ไข แล้วนำไปปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.2 หาความเชื่อมั่น โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองกับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาประเภททีมของสถาบันที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน มีความเชื่อมั่น .86

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยไปยังนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย และอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาประเภททีม โดยได้จัดส่งแบบสอบถามการวิจัยให้แก่ ผู้จัดการทีม 38 ฉบับ ผู้ฝึกสอน 38 ฉบับ และนักกีฬาประเภททีม 240 ฉบับ รวม 316 ชุด และได้รับการตอบกลับคืนมา 276 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.34

วิธีจัดการกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 คำร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำร้อยละเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

สรุปผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ตอนที่ 1 คำร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามเพศพบว่า เพศชาย จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 80.43 เพศหญิง จำนวน 54 คิดเป็นร้อยละ 19.57 ตามลำดับ จำแนกตามอายุ พบว่า อายุตั้งแต่ 20 ปีลงมา จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.84 อายุ 21 – 30 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 53.62 อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.78 และอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ สถานภาพของสถาบันการศึกษาที่สังกัดพบว่า สถาบันที่ตั้งอยู่ใน กรุงเทพฯ จำนวน 35 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 92.10 และสถาบันที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 3 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ เข้าร่วมการแข่งขันในฐานะ นักกีฬา จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ผู้ฝึกสอน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และผู้จัดการทีม จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ตามลำดับ ประเภทกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันพบว่า ฟุตบอลชาย มีมากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 33.70 รองลงมาได้แก่ วอลเลย์บอลหญิง และบาสเกตบอลชาย จำนวนอย่างละ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.96 วอลเลย์บอลชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.23 บาสเกตบอลหญิง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.61 รักบี้ฟุตบอลชาย 15 คน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.88 และซอฟท์บอลชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.52 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 คำร้อยละเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ดังนี้

1. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 33.23 สำหรับในระดับมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ได้แก่ นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียน

2. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 33.55 สำหรับในระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ได้แก่ นักกีฬาฝึกซ้อมตามเวลาที่กำหนดไว้อยู่เป็นประจำ

3. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 565 คน คิดเป็นร้อยละ 35.31 สำหรับในระดับมาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ได้แก่ นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียน และนักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาส่วนตัว

4. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 28.16 สำหรับในระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ได้แก่ นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม และจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68% ได้แก่ ผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬา

5. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.47 สำหรับในระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ได้แก่ นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม และนักกีฬามีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม

6. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 664 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 สำหรับในระดับมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ได้แก่ ผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬา และจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ได้แก่ ผู้ฝึกสอนนำจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ในระหว่างการฝึกซ้อมกับนักกีฬา

7. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.27 สำหรับในระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 ได้แก่ อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัย

8. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.29 สำหรับในระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ได้แก่ อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัย

9. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 595 คน คิดเป็นร้อยละ 37.19 สำหรับในระดับมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ได้แก่ อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัย

10. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.83 สำหรับในระดับมากและมากที่สุด จำนวนอย่างละ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ได้แก่ มีการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬา

11. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 27.48 สำหรับในระดับมากจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ได้แก่ มีการจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้แก่ นักกีฬา มีการจัดสถานที่พักให้แก่ นักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวฝึกซ้อม และมีการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียน

12. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 527 คน คิดเป็นร้อยละ 29.28 สำหรับในระดับมากจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ได้แก่ การจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬา และจำนวนอย่างละ 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ได้แก่ มีการจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้แก่ นักกีฬาและการจัดสถานที่ให้แก่ นักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวฝึกซ้อมและแข่งขัน

13. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 27.63 สำหรับในระดับมากจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.69 ได้แก่ ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนา กีฬาของสถาบัน และผู้บริหารจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของนักกีฬาเป็นกรณีพิเศษ

14. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 27.96 สำหรับระดับมากจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ได้แก่ ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนา กีฬาของสถาบัน

15. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 440 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 สำหรับในระดับมากจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ได้แก่ ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนา กีฬาของสถาบัน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้จัดการทีม

1. ควรจัดตารางเรียนของนักกีฬาไม่ให้ตรงกับช่วงฝึกซ้อม
2. ควรจัดโปรแกรมการฝึกสมาธิหรือกิจกรรมที่ผ่อนคลายก่อนช่วงการแข่งขันให้กับนักกีฬา
3. ควรมีการจัดหาแพทย์หรือพยาบาลมาดูแลในการฝึกซ้อมในบางช่วง

ผู้ฝึกสอน

1. นักกีฬาควรจัดการเรียนการสอนไม่ให้ซ้ำซ้อนกับช่วงฝึกซ้อม
2. ควรจัดหาผู้ช่วยผู้ฝึกสอนมาช่วยผู้ฝึกสอนให้มากขึ้น
3. ควรจัดตารางเวลาและสถานที่ในการฝึกซ้อมไม่ให้ตรงกับกีฬาประเภทอื่น ๆ ที่ต้องใช้สนามฝึกซ้อมที่เดียวกัน
4. ควรมีการจัดหาแพทย์หรือพยาบาลมาดูแลในการฝึกซ้อมในบางครั้ง

นักกีฬา

1. ควรจัดหาทุนนักกีฬาให้มากขึ้น
2. ควรเพิ่มเบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับนักกีฬามากขึ้น
3. ควรมีแพทย์ประจำทีมมาดูแลในช่วงฝึกซ้อม
4. ควรจัดงบประมาณอาหารสำหรับบำรุงร่างกายให้แก่นักกีฬามากขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้าปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ซึ่งสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา พบว่า มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา คือ นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียนและปัญหาส่วนตัว ซึ่งอาจเป็นเพราะนักกีฬาบางคนไม่มีวินัยขาดความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมเท่าที่ควร ตลอดจนบางครั้งนักกีฬาติดภาระการเรียนในบางรายวิชาเรียนที่มีชั่วโมงเรียนใกล้เคียงกับช่วงการฝึกซ้อม หรือมีชั่วโมงเรียนตรงกับช่วงการฝึกซ้อม จึงทำให้นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมอยู่เป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบวร บุญยงค์ (2545 : 42) ได้ศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 พบว่า หน้าที่ของนักกีฬาจะต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นหลัก ดังนั้นจึงเป็นปัญหาในเรื่องของการจัดวางแผนที่จะฝึกซ้อมได้อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับเอนก ช้างน้อย (2527 : 19) ได้กล่าวว่า การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมจะต้องกำหนดให้เหมาะสมเพื่อจะได้ไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักกีฬาที่ทำการฝึกซ้อมการจัดทำตารางการฝึกซ้อมจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นที่เหมาะสม

2. ปัญหาด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมอยู่ในระดับน้อย ส่วนผู้ฝึกสอน และนักกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ได้แก่ ผู้ฝึกสอนนำจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ในระหว่างการฝึกซ้อมกับนักกีฬา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ความรู้ ความสามารถ ของผู้ฝึกสอน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้นักกีฬาโดยตรง เพื่อสร้างความพร้อมของนักกีฬาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ให้กับนักกีฬาและเพื่อนร่วมทีม ในขณะที่ฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับเจษฎา เจียรน้อย (2530: 95) ได้กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างทีมที่มีความสามารถสูงมากเท่าไร จิตวิทยาในการเล่น และสภาพทางอารมณ์ของผู้เล่นย่อมมีความสำคัญ และจำเป็นต้องนำมาใช้มากขึ้นเท่านั้น จิตวิทยาทั้งส่วนบุคคลและทีมเปรียบได้กับอาวุธชนิดหนึ่ง ซึ่งต้องนำมาใช้ประกอบการเล่นเพื่อให้ได้ชัยชนะ ดังนั้น ผู้ที่ทำหน้าที่โค้ชจึงควรมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านนี้มากพอสมควร พอที่จะถ่ายทอดให้ลูกทีมรู้จักนำไปใช้ในขณะแข่งขันได้ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเกิดจากที่ผู้ฝึกสอนมีภาระงานต้องปฏิบัติอยู่หลายด้าน เช่น การเป็นอาจารย์สอนในวิชาต่าง ๆ การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มนักศึกษา ตามที่สถาบันมอบหมายและงานอื่น ๆ เป็นต้น จึงทำให้ไม่มีเวลาในการศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับนักกีฬาโดยเฉพาะเทคนิคต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับเจษฎา เจียรน้อย (2530 : 30) ได้กล่าวว่า โค้ชที่ดีมิใช่เป็นผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนการเล่นแต่

เพียงอย่างเดียว หน้าทีของผู้ที่ได้ชื่อว่า “โค้ชที่ดี” นั้น โค้ชต้องถ่ายทอดให้ผู้เล่นโดยไม่ปิดบัง โค้ชต้องสอนในสิ่งที่โค้ชรู้เท่านั้น สิ่งใดที่โค้ชยังไม่รู้ โค้ชก็ต้องไปสืบเสาะศึกษา มาเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เล่นได้รู้ต่อไป

3. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ได้แก่ อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย มีจำนวนไม่เพียงพอแก่นักกีฬาและอุปกรณ์ไม่มีความทันสมัย เนื่องจากสถาบันนั้นอาจมีงบประมาณไม่เพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์ประกอบกับอุปกรณ์ดังกล่าวมีราคาสูง มีความทนทานน้อย ต้องซ่อมบ่อยครั้ง อีกทั้งอุปกรณ์ที่มีอยู่สามารถจัดให้นักกีฬาฝึกซ้อมได้น้อยจึงทำให้ไม่มีอุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนนักกีฬาและยังขาดคุณภาพและความทันสมัยเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพีระพงษ์ บุญศิริ (2536 : 32) กล่าวว่า การจูงใจโดยใช้วัสดุข้าวของเครื่องใช้เป็นสิ่งล่อใจจัดเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักกีฬา เช่น ชูตกีฬา อุปกรณ์ฝึกซ้อมนักกีฬาสวมควรที่จะต้องมีอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับมงคล แฝงสาเคน (2531 : 212) ได้กล่าวไว้ว่า ในการเตรียมทีมนักกีฬาที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้น จะต้องสร้างสมรรถภาพทางกายโดยทำการฝึกซ้อมทักษะและเทคนิคต่าง ๆ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา เผือกขวัญดี (2530 : 65) พบว่า การนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้น่าจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาในการเล่นหรือการฝึกซ้อมได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่า สนามฝึกซ้อมมีห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแก่นักกีฬาน้อย อาจเป็นเพราะนักกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยนั้นมีจำนวนมากจึงทำให้ห้องน้ำสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้ามีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ วงศ์สวรรค์พร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย” พบว่าสถานที่พักมีห้องน้ำห้องส้วมจำนวนไม่เพียงพออุปกรณ์สำหรับการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ

4. ด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม อยู่ในระดับน้อย ส่วนผู้ฝึกสอน และนักกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา ได้แก่ การจัดหาอาหารหลักและอาหารเสริมให้แก่ นักกีฬา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ได้จัดสรรเบี้ยเลี้ยงการฝึกซ้อมให้แก่ นักกีฬาไว้แล้วอย่างน้อย 45 วัน ก่อนการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาจัดหาซื้ออาหารบำรุงด้วยตนเอง ซึ่งอาจทำให้นักกีฬาที่ยังไม่มีความเข้าใจในด้านโภชนาการที่ถูกต้องจัดหาซึ่งอาหารที่ไม่ถูกต้องมาบำรุงร่างกายได้ดีไม่เท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ สารผล (2534 : 127) เรื่อง ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาฟุตบอลด้วยพระราชทาน ก. พบว่า นักกีฬายังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านโภชนาการที่จะบำรุงร่างกายในช่วงฝึกซ้อม จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อต้องการฝึกซ้อมของนักกีฬา อาจจะทำให้ นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บได้ ทั้งนี้

มีสาเหตุมาจากการรับประทานอาหารไม่เหมาะสมและถูกต้อง ดังนั้นผู้รับผิดชอบในการเตรียมทีมนักกีฬา ต้องคำนึงอยู่เสมอว่า นักกีฬาจะต้องได้รับอาหารและเกลือแร่ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับนักกีฬาประเภทนั้น นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาในการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่จะดูแลการเรียนการสอนนักกีฬาเป็นพิเศษอยู่แล้ว แต่อาจจะมีส่วนสถาบันที่ยังขาดการประสานงานหรือความเข้าใจที่ไม่ตรงกันจึงทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุดตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียนครูพลศึกษา และครูอื่น ๆ

5. ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนนักกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ได้แก่ ผู้บริหารจัดหางบประมาณภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องหางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน เพราะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการฝึกซ้อม เพื่อรองรับการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยไว้แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับมงคล แผงสาเคน ได้กล่าวในการเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น จะต้องมีการจัดหางบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬาและยังสอดคล้องกับแนวคิดของบุญรงค์ นิลวงศ์ (2525 : 1) ได้กล่าวว่าในการบริหารงานที่ทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ คน เงิน วัสดุ และการจัดการ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้บริหารจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของนักกีฬาเป็นกรณีพิเศษอยู่ในระดับปัญหามากนั้น อาจเป็นเพราะผู้รับผิดชอบการเตรียมทีมนักกีฬาได้มีการประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนไว้แล้ว แต่อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลามาดูแลการเรียนของนักกีฬาเป็นกรณีพิเศษได้ทุกครั้ง เพราะอาจมีภาระงานที่ต้องดำเนินการอยู่มากแล้ว อีกทั้งหากต้องมาดูแลการเรียนของนักกีฬาคงต้องมาสอนหลังจากนักกีฬาฝึกซ้อมเสร็จแล้ว ซึ่งคงดีก็มากและอาจารย์ผู้สอนคงไม่สะดวกในการสอน จึงทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและดำเนินงานแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุดตามความคิดเห็นของครูอื่น ๆ ได้แก่ ขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลาและสวัสดิการสำหรับบุคลากรขาดการประสานงานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครูพลศึกษา และอื่น ๆ

6. ส่วนความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ พอสรุปได้ดังนี้

ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เสนอว่าควรจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการฝึกซ้อมของนักกีฬา ควรเพิ่มงบประมาณค่าอาหารบำรุงร่างกายให้แก่นักกีฬามากขึ้น และควรจัดหาแพทย์มาดูแลในช่วงฝึกซ้อม ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทีมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไปสู่ความเป็นเลิศในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับ นิตยา เกิดจันทิก และคณะ (2539 : 1) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เป็นส่วนช่วยสนับสนุนในการฝึกซ้อม ได้แก่ การทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬา การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ได้แก่ การทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬา การจัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกซ้อม สถานที่ฝึกซ้อม งบประมาณสวัสดิการ ตลอดจนผู้ฝึกสอน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การฝึกซ้อมมีผลสัมฤทธิ์สูงและยังสอดคล้องกับงานวิจัย บวร บุญยงค์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 พบว่า ปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการที่พบมากคือ เบียดเบียนในการฝึกซ้อมการประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมแก่นักกีฬา

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

ควรศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเปรียบเทียบกับสถาบันของรัฐบาล เพื่อที่จะได้ทราบแนวทางในการแก้ไขปัญหาคิดได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยประเมินผลในการฝึกซ้อมของนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. ควรศึกษาปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภทบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อทำการเปรียบเทียบกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย (2544) การประเมินผลกระทบและสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่ : งานวิจัยการกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย, ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติ ภายในเขต 3. กรุงเทพฯ : งานวิจัยของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักงานงานกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____ ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2529). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนนักกีฬาแห่งชาติ ภายในเขต 8. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย
- _____ ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2531). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนนักกีฬาแห่งชาติ กรุงเทพฯ: ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____ ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา. (2536). การศึกษาปัญหาอุปสรรคการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริม การกีฬาแห่งประเทศไทย
- เกษม นครเขตต์. (2521 ,กรกฎาคม). "พลศึกษา : กีฬา" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ สันทนาการ. (4) : 70 – 71.
- เจริญทัศน์ จินตนเสวี และคนอื่น ๆ. (2522) ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเขต. กรุงเทพฯ: รายงานวิจัยศูนย์ฝึกวิทยาศาสตร์การกีฬา องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย.
- เกษม ใจเย็น. (2530). โค้ช. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ไชยรัตน์ คุณาชีวะ (2524). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา เกิดจันทิก และคณะ. (2539). การศึกษาถึงสมรรถภาพการใช้ออกซิเจนและไม่ใช้ออกซิเจนของชายและแขนในนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ. (2543). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
- บวร บุญยงค์. (2545) ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 1. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประชา ฤาษุติกุล. (2530). ผู้ฝึกสอนและกรรมการกีฬามวยสากลและมวยไทย. ปัตตานี. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- บุญรงค์ นิลวงศ์. (2525) หลักการบริหารทั่วไป. กรุงเทพฯ : สัมพันธ์พาณิชย์.

- ประชุม บุญเทียม. (2538). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประกาศน์ อวยชัย. (2526). “คำขวัญเนื่องในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย” สัจฉิบัตรการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 11 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเทือง สุวรรณโฆษิต. (2534). ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยในการแข่งขัน กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พัฒนาชาติ กฤติบวร. (2524). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพโรจน์ สุวรรณภักดี. (2524). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล แผลงสาเคน. (2531). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. ภาควิชาพลศึกษาและ สันทนาการ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยอีสานเหนือ. มหาสารคาม: วิทยาลัย ครูมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- มีชัย ศรีคุณ. (2543). ปัญหาการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นของสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีระพงษ์ บางท่าไม้. (2524). ปัญหาและการจัดดำเนินการกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีปทุมเกมส์. (2545). ประวัติความเป็นมาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย: จาก <http://sripatumgames.spu.ac.th> (เข้าถึง 12 ธันวาคม 2545).
- สมคิด ปิ่นทอง. (2541) สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2). ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2524 , 2 เมษายน). “หลักการฝึกซ้อมกีฬาสมัยใหม่” ,วารสาร สุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 7(2): 172.
- สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (2544) ประวัติสมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งประเทศไทย จามรจุใจโปรดักท์ กทม.

- สุเมธ พรหมอินทร์. (2531). ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาในการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิตร สมานีโต. (2534). จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2524). ปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลชายของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. วิทยานิพนธ์ ก.ศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวนีย์ สิทธิวุฒิ. (2528). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ อัดชู. (2536). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อเนก ช้างน้อย. (2527 , ตุลาคม). "การพัฒนาพลศึกษาและการกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา," *วารสารศึกษาศาสตร์*. 12(1-4): 179 – 187.
- Adedeji, JOHN Ademola. (1972 , October). "The Role of Physical Education in the Nation Building of Nigeria," *Dissertation Abstracts International*. 33(4) : 1481
- Bianco, A.E. (1986). "The Modification of General Practices and Soccer Specific Behaviors on Intercollegiate Soccer Team," *Dissertation Abstracts International*. 47. March.
- Cho, Kwang Min. (1990 , November. "Attituded of Korean National Athletes and Coaches Toward Athletes Participation," *Dissertation Abstracts*. 52(5): 1679.
- Garry, P. (1977 , November). "An Invastigation into Sociological Background of the Athletes Who Represented the United State of America in the XII Winter Olympic Games of 1976," *Dissertation Abstracts International*. 38 : 72.
- Mcmillin, Challace Joe. (1990 , May). "The Relationship of Athlete Self-perceptions and Athlete perceptions of Leader behaviors to Athlete Satisfaction," *Dissertation Abstracts International*. 51 : (11).

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

ระหว่างวันที่ 11 - 18 มกราคม 2546

ณ การกีฬาแห่งประเทศไทย หัวหมาก กรุงเทพฯ

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ส่งนักกีฬาประเภททีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรมฉบับนี้ มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านการฝึกซ้อม
2. ด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน
3. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม
4. ด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน
5. ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบปลายเปิด (Opened - Ended)

3. วิธีการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรมนั้น ให้ท่านขีดเครื่องหมาย ลงใน หรือช่องตารางที่ท่านเห็นว่าตรงกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาให้มากที่สุดและเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำมาแก้ไขปรับปรุงการเตรียมทีมกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อไป

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นายสุรชิต หุ่นทองกุล

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30

รอบมทกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการฝึกซ้อม
2. ด้านผู้ฝึกสอนและนักกีฬา
3. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม
4. ด้านการจัดสวัสดิการให้กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา
5. ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ด้านการฝึกซ้อม

รายการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การกำหนดวัน เวลา สถานที่ฝึกซ้อมและระยะเวลาในการฝึกซ้อม					
2. ขั้นตอนในการฝึกซ้อมจัดอย่างเป็นระบบ มีระเบียบแบบแผน					
3. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา					
4. นักกีฬาฝึกซ้อมตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ อยู่เป็นประจำ					
5. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาการเรียน					
6. นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมเนื่องจากปัญหาส่วนตัว					
7. นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บในขณะที่ฝึกซ้อม					
8. นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติและทีมชาติไม่สามารถมาฝึกซ้อมร่วมกับทีมได้					

ด้านผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

รายการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ฝึกสอนจัดโปรแกรมการเก็บตัวฝึกซ้อมให้แก่ นักกีฬา					
2. ผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับ นักกีฬา					
3. ผู้ฝึกสอนนำจิตวิทยาการกีฬาไปใช้ในระหว่างการฝึกซ้อมกับ นักกีฬา					
4. ผู้ฝึกสอนนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมกับ นักกีฬา					
5. ผู้ฝึกสอนสร้างระเบียบวินัยให้แก่ นักกีฬา ในการเก็บตัวฝึกซ้อม					
6. มีการจัดให้แข่งขันก่อนการแข่งขันรอบมหกรรม					
7. นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม					
8. นักกีฬามีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม					
9. นักกีฬามีความสามัคคีกันเป็นทีมเป็นอย่างดี					
10. นักกีฬาในทีมมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักชนะ และการให้อภัย					

ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม

รายการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดหาชุดฝึกซ้อมและชุดแข่งขันให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน					
2. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอกับนักกีฬา					
3. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายมีจำนวนเพียงพอแก่นักกีฬา					
4. สนามฝึกซ้อมเพียงพอแก่นักกีฬาและมีอากาศถ่ายเทได้ดี					
5. สนามฝึกซ้อมมีห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวแก่นักกีฬา					
6. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีมาตรฐานเดียวกับอุปกรณ์แข่งขันจริง					
7. อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬามีความทันสมัย					
8. มีความปลอดภัยภายในสนามฝึกซ้อม					

ด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน

รายการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา					
2. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอน					
3. มีการจัดเบี้ยเลี้ยงในการแข่งขันให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอน					
4. มีการจัดทำประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน					
5. มีการจัดอาหารหลักและอาหารเสริมให้นักกีฬา					
6. มีการจัดหาสถานที่พักให้นักกีฬาและผู้สอนในการเก็บตัวฝึกซ้อมและการแข่งขัน					
7. มีการจัดหารถรับ – ส่ง นักกีฬาและผู้สอนไปฝึกซ้อมและแข่งขันนอกสถานที่					
8. มีการจัดสอนเสริมและติดตามผลการเรียนของนักกีฬา					
9. มีเจ้าหน้าที่ประจำทีมปฐมพยาบาลดูแลการบาดเจ็บของนักกีฬาในช่วงแข่งขัน					

ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน

รายการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้บริหารมีการส่งเสริมการกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ					
2. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ในการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน					
3. ผู้บริหารจัดหางบประมาณจากภายนอก มาสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของสถาบัน					
4. ผู้บริหารจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและ ผู้ฝึกสอน					
5. ผู้บริหารจัดคณาจารย์ดูแลการเรียนของ นักกีฬาเป็นกรณีพิเศษ					
6. ผู้บริหารจัดรางวัลพิเศษให้แก่ผู้ฝึกสอนและ นักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขัน					
7. ผู้บริหารมาชมการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ของนักกีฬาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ					
8. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อ นักกีฬาที่บาดเจ็บ					

ตอนที่ 3

ปัญหาและข้อเสนอแนะการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 รอบมหกรรม

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นในปัญหาและข้อเสนอแนะการเตรียมทีมนักกีฬาประเภททีม
ที่นอกเหนือจากรายการในตอนที่ 2 ที่ท่านคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมทีมนักกีฬา
ประเภททีมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1. ด้านการฝึกซ้อม

.....

2. ด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน

.....

3. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อม

.....

4. ด้านการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน

.....

5. ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารสถาบัน

.....

6. ด้านอื่น ๆ

.....

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล
หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์กนกวรรณ ฉันทนะมงคล
รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และ
คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
5. นายฉลอง แขวงอินทร์
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นายสุรัชต์ หุ่นทองกุล
เดือนปีเกิด	12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2515
ภูมิลำเนา	1596/365 หมู่ที่ 1 ซอยอภิชาติ ถนนสุขุมวิท 115 ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	27/351 ม.1 คอนโดสวัสดิ์ดีกรุงเทพ แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การทำงานในปัจจุบัน	หัวหน้าแผนกกิจกรรมนักศึกษา สำนักพัฒนานักศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 18/18 ถนนบางนา – ตราด กิโลเมตร 18 ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนวัดด่านสำโรง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2530	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนสมุทรพิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2533	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนมัธยมด่านสำโรง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2535	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) จาก วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2537	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ